

LJUBLJANA
LGBT
FILM FESTIVAL

9. - 16.
DECEMBER
2024

40.

**FESTIVAL
LGBT
FILMA**

28. december ob 19.30

Cankarjev dom

Linhartova dvorana

kino-uho

Zora: Pesem o dveh ljudeh,
Friedrich Wilhelm Murnau, 1927

Avtor glasbe in dirigent: Andrej Goričar
Izvajajo: Simfonični orkester RTV Slovenija

kinoteka
gostuje

 cankarjev dom

 RTV SLO **ARS**

kinoteka
slovenska kinoteka - filmski muzej

www.kinoteka.si

MESTNI MUZEJ
ČETRTEK, 7. 11.
18.00 LGBT_SLO_1984,
Slovenija 2022, 87'

FIGOVEC, GALERIJA TAM TAM
PETEK, 8. 11.
17.00 otvoritev razstave
plakatov LGBT FF (do 5. 12.)

MESTNI MUZEJ
ČETRTEK, 21. 11.
18.00 Razmerja. 25 let
lezbične sekcije LL,
Slovenija 2012, 84'

SLOVENSKA KINOTEKA
TOREK, 3. 12.
12.00 tiskovna konferenca

SLOVENSKA KINOTEKA
TOREK, 10. 12.
12.00 otvoritev razstave: 40
let festivala / 40 let upora

SLOVENSKA KINOTEKA
SOBOTA, 14. 12.
12.00–16.00 filmska
delavnica: Marius Gabriel
Stancu (obvezne prijave)

GALERIJA ŠKUC
ČETRTEK, 19. 12.
20.00 tradicionalno branje
Lambde

LETOŠNJI FESTIVAL BOMO IZPELJALI V FIZIČNI IN VIRTUALNI OBLIKI (KRATKE FILME).

POVABILO NA FILMSKO DELAVNICO Z ITALJANSKIM REŽISERJEM

Festival LGBT filma vas vabi na filmsko delavnico v soboto, 14. decembra, med 12. in 16. uro, ki bo potekala v muzejski predavalnici Slovenske kinoteke, Miklošičeva 28, v Ljubljani.

Režiser Marius Gabriel Stancu, rojen 1994 v Romuniji, se je v 2016 preselil v Italijo in začel sodelovati z distribucijsko in producentsko hišo The Open Reel. Po več scenarijih je končno posnel svoj prvi kratki film *Vse je samo v moji glavi* (2020), ki so ga prikazali na skoraj petdesetih filmskih festivalih. Dve leti kasneje je posnel še kratki film *Obletnica*.

Ker je sam precej okupiran s čustvi, pričakuje od udeležencev, da s svojim mobilnim telefonom

ali s fotoaparatom ustvarijo čustveni trenutek. Neki svoj občutek naj izrazijo neverbalno, s podobami. Gre za vajo izražanja čustev v neverbalnem jeziku. Vsak_a seveda lahko izbere, kakšen občutek ali čustvo želi posredovati. Posnetek lahko naredi že prej, in ga prinese na delavnico, da se pogovorimo. Lahko pa ga seveda opravi na sami delavnici.

Delavnica je brezplačna in bo potekala v angleščini. Prosimo za prijave do vključno 10. 12., na e-naslov ales.festival@gmail.com

NAGRADE

Rožnatega zmaja za najboljši slovenski kratki film bomo podelili na otvoritvi.

Rožnatega zmaja za najboljši celovečerni igrani film, po oceni mednarodne žirije, ki je predstavljena v katalogu, bomo podelili

pred zadnjo nedeljsko projekcijo festivala.

Z vašo pomočjo pa bomo izbrali še najboljši film po ocenah publike: filme, ki se bodo predvajali v Slovenski Kinoteki, boste ovrednotili z ocenami, ki jih boste natrgali na vstopnici – ter potem vstopnico oddali v za to pripravljeno škatlo pri izhodu.

POMAGAJ FESTIVALU

Naš festival je že tradicionalno podhranjen, zato je vsaka podpora dobrodošla.

Svoj prispevek lahko nakazete na Škuc, Stari trg 21, Ljubljana, račun: SI56 0208 3001 7013 681, sklic: 00-703, namen: prispevek FGLF ali pošljite SMS: SKUC5 na 1919

ORGANIZATOR FESTIVALA IN ZALOŽNIK FILMSKEGA KATALOGA:
Društvo ŠKUC, Metelkova 6, Ljubljana
tel. 01 430 3530
www.skuc.org

SOORGANIZATORJI: Slovenska kinoteka, Kinodvor, Gimnazija Ptuj, CID Ptuj, IntimniKino, GT22, MKC Maribor, DPZN (Društvo prijateljev zmerne napredka), Filmsko gledališče Idrija, Kino Šiška, Mediateca Trst

FESTIVAL JE BIL PRVIČ ORGANIZIRAN LETA 1984 V OKVIRU FESTIVALA MAGNUS IN VELJA ZA NAJSTAREJŠI FESTIVAL LGBT FILMA V EVROPI.

SELEKCIJA IN ORGANIZACIJA: Andrej Uzar, Brane Mozetič, Jakob Tomšič, Jasmina Šepetave, Miha Bizjak, Miha Satler, Pino Pograjc, Polona Černič, Simona Jerala, Suzana Tratnik, Špela Setničar

PREVAJALSKA EKIPA: Maja Lovrenov (vodja), Ana Grmek, Anja Naglič, Denis Debevec, Iztok Ile, Janina Kos, Luka Pieri in Maša Peče.

POSEBNA ZAHVALA: Aleš Pečnik, Aleš Zobec, Alex Eržen, Alojzija Zupan Sosič, Anja Tintor, Byoung Yoong Kang, FF, Jasmina Kožar, Jelka Zorn, Jernej Škof, Legebitra, Matjaž Končina, Mitja Blažič, Mojca Urek, Monika Zupin, Roman Kuhar, Zala Hriberšek in mnogi drugi ...

MEDIJSKA PODPORA: Radio Študent, Napovednik, Mladina, Gejm

OBLIKOVANJE PLAKATA IN FILMSKEGA KATALOGA: Hand Bag

TISK: Mišmaš

INFORMACIJE: Društvo Škuc, Metelkova 6, Ljubljana, tel. 01 4303 530
Slovenska kinoteka, Miklošičeva 28, Ljubljana, tel. 01 4342 520; blagajna 01 4342 524

lgbtfilmfest.si

www.ljudmila.org/siqrd/fglf

<https://www.facebook.com/slo.fglf>

<https://www.instagram.com/fglf.lj/>

LJUBLJANA – KINODVOR

PONEDELJEK, 9. 12. - OTVORITEV

NAGOVOR PREDSEDNICE DRŽAVE NATAŠE PIRC MUSAR

21.00 Vmes

(In Between), Slovaška/Slovenija, 2021, 3'

● Nagrada Rožnati zmaj za najboljši slovenski kratki film!

Poletje s Karmen

(To kalokeri tis Karmen/The Summer with Carmen), Grčija, 2023, 106', ap, svp

SLOVENSKA KINOTEKA

TOREK, 10. 12.

16.00 Izgubljeni

(Iti mapukukaw/The Missing), Filipini, 2023, animirani, 90', ap, svp

18.00 Kvir izgnanstvo

(Queer Exile), Nemčija, 2024, 10', ap

Ko pride pome smrt, naj bo vesela

(Si je meurs, ce sera de joie/If I Die, It'll be of Joy), Francija, 2024, 80', ap, svp

20.00 Brezsramne

(The Shameless), Švica/Francija/Bolgarija/Tajvan/Indija, 2024, 115', ap, svp

SREDA, 11. 12.

16.30 XX + XY

(O'PENing XX + XY), Južna Koreja, 2022, 129', ap, svp

Bela svetilka

(Gouye Sefid Shishei/White Glass Globe), Iran, 2024, 20', ap

19.00 Gondola

Gruzija/Nemčija, 2023, 81', brez dialogov

21.00 Nov dan

(Zhen xin de yi tian/Fish Memories), Tajvan, 2023, 116', ap, svp

ČETRTEK, 12. 12.

17.00 Asog

Kanada/Filipini/ZDA, 2023, 104', ap, svp

19.00 Zapiski o aktih

(Notes on Nudes), ZDA, 2024, 7', ap

Baldiga – aktivirano srce

(Entsichertes Herz/Unlocked Heart), Nemčija, 2024, 91', ap, svp

21.00 Vse bo dobro

(Cong jin yihou/All Shall Be Well), Hong Kong/Kitajska, 2024, 93', ap, svp

PETEK, 13. 12.

17.00 Življenje ni tekma, a zmagujem

(Life Is Not a Competition, But I'm Winning), Nemčija, 2023, 79', ap, svp

18.45 CIKEL ITALIJANSKIH KRATKIH FILMOV

Vse je samo v moji glavi

(È solo nella mia testa / It's Just in My Head), Italija, 2020, 17', ap, svp

Življenje bi bilo lažje brez

(La vita sarebbe più semplice senza / Pure), Italija, 2022, 17', ap, svp

Letizia

Italija, 2022, 18', ap, svp

Obletnica

(L'anniversario / The Anniversary), Italija, 2022, 17', ap, svp

J'ador

Italija, 2020, 16', ap, svp

● Po projekcijah bosta gosta selektor Cosimo Santoro in režiser Marius Stancu.

21.00 Kakšen občutek

(What a Feeling), Avstrija, 2024, 110', ap, svp

● Po projekciji pogovor z režiserko Kat Rohrer.

SOBOTA, 14. 12.

17.00 Ustroj strahu

(Code of Fear), Norveška/Nemčija, 2024, 83', ap, svp

19.00 Lezbija

(Lesvia), Grčija, 2024, 77', ap, svp

● Po projekciji pogovor z režiserko Dzeli Hadzidimitriu.

21.00 Demoni ob zori

(Los demonios del amanecer/Demons at Dawn), Mehika, 2024, 136', ap, svp

NEDELJA, 15. 12.

16.00 CIKEL KRATKIH FILMOV I.

Ogenj ob jezeru

(Le feu au lac/Fire at the Lake), Francija, 2022, 15', ap

Medeni tedni

(Honeymoon), Grčija/Francija/Ciper, 2023, 24', ap

Poljubi me

(Embrasse-moi/Kiss Me), Francija, 2024, 12', ap

Ob nedeljah

(Os finais de Domingos/On Sundays), Brazilija, 2023, 8' ap

Pietra

Španija, 2024, 15', ap

Razcepljene konice

(Split Ends), Slovenija, 2024, 15', ap

● Po filmu pogovor z režiserko Hannah Koselj Marušič.

18.00 Sebastian

VB/Finska/Belgija, 2024, 110', svp

20.30 Križišče

(Crossing), Gruzija/Turčija/Švedska/Danska/Francija, 2024, 105'

● Pred filmom

razglasitev nagrade mednarodne žirije in po filmu še razglasitev nagrade publike!

PONEDELJEK, 16. 12.

17.00 Buča na vroči strehi sveta

(Pumpkin on the Hot Roof of the World), Slovenija/Češka, 2019, 75', sp

19.00 Obris dreves
(Le flou des arbres/The Blurring of Tree), Kanada, 2024, 11', brez dialogov

Nisem še vse, kar želim biti

(Jeste nejsem, kým chci být/I'm Not Everything I Want to Be), Češka/Slovaška/Avstrija, 2014, 90', ap, svp

21.00 CIKEL KRATKIH FILMOV II.

Najkrajši dan, najdaljša noč

(Shortest Day, Longest Night), Filipini, 2024, 20', ap

Glasbeni pouk

(Music Theory), ZDA, 2022, 5', ap

Vsak mora kdaj ljubiti

(Everybody's Gotta Love Sometimes), Francija/Mjanmar/Indonezija, 2023, 15', ap

Kapetana

(Capitanes/Captains), Španija, 2024, 15', ap

Beicon

Španija, 2024, 12', ap

Ime ji je bilo Gisberta

(Seu Nome Era Gisberta/Her Name Was Gisberta), Portugalska/Brazilija, 2023, 30', ap

IDRIJA, Filmsko gledališče

PONEDELJEK, 9. 12.

9.40 Buča na vroči strehi sveta

(Pumpkin on the Hot Roof of the World), Slovenija/Češka, 2019, 75', sp

PTUJ, Mestni kino

SREDA, 11. 12.

15.00 Buča na vroči strehi sveta

(Pumpkin on the Hot Roof of the World), Slovenija/Češka, 2019, 75', sp

ČETRTEK, 12. 12.

15.00 XX + XY

(O'PENing XX + XY), Južna Koreja, 2022, 129', ap, svp

**KOPER, MKSMC
BOTEGIN (Glagoljaška 4)**

ČETRTEK, 12. 12.

20.00 Buča na vroči strehi sveta

(Pumpkin on the Hot Roof of the World), Slovenija/Češka, 2019, 75', sp

PETEK, 13. 12.

20.00 Demoni ob zori

(Los demonios del amanecer/Demons at Dawn), Mehika, 2024, 136', ap, svp

SOBOTA, 14. 12.

20.00 Lezbija

(Lesvia), Grčija, 2024, 77', ap, svp

**MARIBOR,
INTIMNIKINO, GT22
(Glavni trg 22)**

SREDA, 11. 12.

20.00 Gondola

Gruzija/Nemčija, 2023, 81', brez dialogov

ČETRTEK, 12. 12.

20.00 Poletje s Karmen

(To kalokairi tis Karmen/The Summer with Carmen), Grčija, 2023, 106', ap, svp

PETEK, 13. 12.

20.00 Kakšen občutek

(What a Feeling), Avstrija, 2024, 110', ap, svp

TRST, MEDIATECA

ČETRTEK, 12. 12.

**18.00 CIKEL ITALIJANSKIH
KRATKIH FILMOV (IN
GOSTA)**

20.45 Lezbija

(Lesvia), Grčija, 2024, 77', ap (in režiserka)

**OFF
KINO ŠIŠKA**

PONEDELJEK, 2. 12.

20.30 Édouard Louis, ali preobrazba

(Édouard Louis, ou la Transformation/The Many Lives of Édouard Louis), Francija, 2023, 72', ap, svp

**ŠKUC - KULTURNI
CENTER Q (Tiffany)**

SOBOTA, 7. 12.

19.00 Clashing differences

Nemčija, 2013, 73', ap

● Večer s festivalom
Lezbična četrt.

NEDELJA, 8. 12.

19.00 Avant-drag - Radical Performers re-imagine Athens

Grčija, 2024, 93', ap

● Z nami bo tudi gostja
Aurora Paola Morado.

AGRFT, Aškerčeva 5

SREDA, 11. 12.

17.00 Topli film

Srbija, 2024, 92', ap

● Po projekciji pogovor
z Nebojšo Jovanovićem.

**SPLET
KRATKI**

PONEDELJEK, 9. 12.

21.00

TOREK, 10. 12.

16.00

Vmes

(In Between), Petra Hrovatin, Slovaška/Slovenija, 2021, 3'

Osebna pripoved o začetkih zavedanja nebinarne spolne identitete. Razmišljanje o izkušnji nasilja in samoosvoboditve.

A personal narrative of the first awareness of a non-binary gender identity. Recalling the experience of violence and selfemancipation.

● Nagrada Rožnati zmaj za najboljši slovenski kratki film!

Poletje s Karmen

(To kalokeri tis Karmen/The Summer with Carmen),

Grčija, 2023, 106', ap, svp

Scenarij: Zaharias Mavroidis, Ksenofon Halacis

Režija: Zaharias Mavroidis

Glavne vloge: Jorgos Ciandulas, Andreas Lambropulos

Produkcija: Atalante Productions S.A., Argonauts Productions S.A., Greek Film Centre (GFC)

Najboljša prijatelja Demosten in Nikitas se med celodnevni kopanjem na kvir plaži pri Atenah spominjata dogodkov preteklega poletja, da bi jih spremenila v scenarij za Nikitasov celovečerni prvenec. Ko si svoji življenji predstavljata kot film, se soočata s konflikti, ki ju čakajo v njunem barvitom prijateljstvu. Nagrajenec v Solunu in hit številnih festivalov.

While having a day-long swim at Athens' queer beach, best friends Demostenes and Nikitas recall the events of a recent summer in the prospect of turning them into a screenplay for Nikitas' feature debut. Imagining their lives as a film will bring the two face to face with the pending conflicts in their colorful friendship.

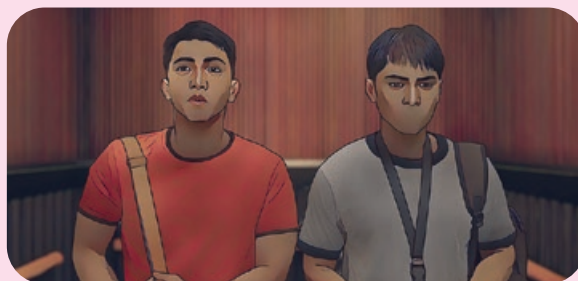
Izgubljeni

(Iti mapukpukaw/The Missing), Filipini, 2023, animirani, 90', ap, svp

Scenarij in režija: Carl Joseph E. Papa

Vloge za animacijo: Carlo Aquino, Gio Cahol, Dolly De Leon

Produkcija: Cinemalaya Foundation, Project 8 Projects, GMA Public Affairs

Eric živi povsem običajno življenje in dela kot animator. To, kar pri Eriku izstopa, je, da nima ust. Ima lepo, a umazano stanovanje, in dobro plačano službo, fantu Carlu, ki mu je všeč, pa je očitno všeč tudi on. Nekega dne ga pokliče njegova mama Rosalinda in ga prosi za uslugo. Erikov stric Rogelio je pogrešan, pove mu njegov zadnji naslov in Eric obljubi, da ga bo obiskal. Tam najde strica, ki je že nekaj dni mrtev. Tedaj ga napade prikazen dolgo zamolčevane zlorabe. Prejemnik številnih nagrad in filipinski kandidat za oskarja.

Eric lives a rather normal life working as an animator in the Philippines. One thing glaring about Eric, though, is he does not have a mouth, literally. He has a nice but dirty apartment and a good-paying job, and the guy (Carlo) that he likes seems to like him as well. One day, he receives a call from his mother, Rosalinda, asking him for a favor. Eric's uncle, Rogelio, seems to be missing, and Rosalinda has the last known address. Eric agrees to check up on his uncle, only to find out that his uncle has been dead for days.

TOREK, 10. 12.

18.00

Kvir izgnanstvo

(Queer Exile), Ahmed Awadalla, Nemčija, 2024, 10', ap

Aktivist po koncu revolucije leta 2011 v Egiptu pobegne iz države in poišče zatočišče v Berlinu. Vendar ga njegovo potovanje pripelje v begunsko taborišče v bližini skrajno desnih protestov proti priseljencem, kjer se je prisiljen soočiti z vprašanji o pripadnosti, žrtvovanju in resničnem pomenu svobode.

After fleeing Egypt in the wake of the 2011 revolution, an activist seeks refuge in Berlin. However, his journey leads him to a refugee camp near far-right anti-refugee demonstrations, forcing him to confront profound questions about belonging, sacrifice, and the true meaning of freedom.

Ko pride pome smrt, naj bo vesela

(*Si je meurs, ce sera de joie/If I Die, It'll be of Joy*),

Francija, 2024, 80', ap, svp

Scenarij in režija: Alexis Taillant

Nastopajo: Micheline Boussaingault, Francis Carrier,

Yves Vanhecke

Produkcija: Wendigo Films

Micheline (81 let) sanja o orgazmih in vsakomur, ki jo poslušša, pove, da gori od poželenja. Francis (70 let), izkušen aktivist, neusmiljeno izpodbija tabuje o starosti. Yves (68 let), ki se počuti kot školjka v razburkanem morju, obupno išče ljubezen. V svetu, ki podcenjuje moč starejših, so del skupine aktivistov, ki kljubujejo predsodkom in si upajo na novo zamisliti seks in ljubezen ter glasno premišljevat o starosti.

Micheline (81 years old) dreams of orgasms and tells anyone who will listen that she is burning with desire. Francis (70), a seasoned activist, relentlessly challenges taboos surrounding old age. Yves (68 years old), feeling like a shell on a stormy sea, desperately seeks love. In a world that underestimates the power of the elderly they are part of a group of activists who defy prejudices dare to reinvent sexuality, love and rethink old age.

TOREK, 10. 12. ————— 20.00

Brezsramne

(*The Shameless*), Švica/Francija/Bolgarija/Tajvan/Indija,

2024, 115', ap, svp

Scenarij in režija: Konstantin Bojanov

Glavne vloge: Anasuya Sengupta, Omara, Auroshikha Dey, Rohit Kokate

Produkcija: Akka Films, Urban Factory, House on Fire, Teamo Productions HQ Limited TPHQ

Renuka sredi noči pobegne iz bordela v Delhiju, potem ko je do smrti zabodla policista. Zateče se v skupnost seksualnih delavk v severni Indiji, kjer spozna sedemnajstletno Deviko, prav tako obsojeno na skorajšnje prostitucijo.

Njuna vez se počasi razvije v lezbično romanco, ki je prav nihče ne podpira. Skupaj se podata na nevarno pot odrešitve, Renuka pa kljub vsem zaprekam, revščini in vsakdanjemu nasilju, ki ga doživlja od malega, še vedno upa, da bo ubežala roki pravice in si utrla pot do svobode. Nagrada v Cannesu za najboljšo igralko.

In the dead of night, Renuka escapes from a Delhi brothel after stabbing a policeman to death. She takes refuge in a community of sex workers in northern India, where she meets Devika, a young girl condemned to a life of prostitution. Their bond develops into a forbidden romance. Together, they embark on a perilous journey to escape the law and forge their path to freedom.

SREDA, 11. 12. ————— 16.30

XX + XY

(*O'PENing XX + XY*), Južna Koreja, 2022, 129', ap, svp

Scenarij: Hong Sung Yeon

Režija: Soh-Yoon Lee

Glavne vloge: Ahn Hyun-Ho, Choi Woo-Sung, Kim Ji-In, Shim Yi-Young

Produkcija: Natural Nylon

Jay se rodi s kromosomoma XX in XY, ko pa začne obiskovati srednjo šolo, se mora »odločiti« za spol. Upa, da bo s proučevanjem fantov in deklet na šoli ugotovila, katero odločitev naj sprejme. Toda Jayevo_ino šolsko življenje se izkaže za še bolj zmedeno kot kadarkoli prej. Jayeva_ina prijateljica iz otroštva Sera mu_ji na skrivaj

predlaga, da bi skupaj doživela prvo spolno izkušnjo. Da bi se stvari še bolj zapletle, Jayev_in sošolec Wooram izpove svoja čustva do Jay, radijski didžej Hwama pa grozi, da bo razkril Jayevo_ino spolno identiteto.

Born with both XX +XY chromosomes, Jay goes to a public high school when faced with choosing a gender. Jay hopes that by studying the boys and girls at the school, Jay can figure out which decision to make. But contrary to expectations, Jay's school life turns out to be more confusing than ever. Jay's childhood friend Sera makes a secret proposal to have the perfect first sexual experience together. To complicate things even more, Jay's classmate Wooram confesses his feelings for Jay, and the radio DJ Hwama suddenly threatens to reveal Jay's identity.

SREDA, 11. 12. ————— 19.00

Bela svetilka

(Gouye Sefid Shishei/White Glass Globe), Hassan Jafari Dariush, Iran, 2024, 20', ap

Okoliščine v izjemno konservativni, tradicionalni in religiozni družbi prisilijo dekletu, Iranko in Afganistanko, da se ločita po kratkem romantičnem razmerju.

Circumstances in an extremely conservative traditional and religious society, force two girls, one Iranian and one Afghan to separate after a brief romantic relationship.

Gondola

Gruzija/Nemčija, 2023, 81', brez dialogov

Scenarij in režija: Veit Helmer

Glavne vloge: Nino Soselia, Mathilde Irrmann,

Suka Papuašvili

Produkcija: Veit Helmer Filmproduktion,

Saarländischer Rundfunk

Žičnica povezuje kavkaško gorsko vas z mestom v dolini. Iva začne delati kot žičničarka na povezavi z dvema gondolama. Ko gre ena gondola navzgor, gre druga navzdol. Na polovici poti se srečata, tako kot tudi Iva in druga žičničarka Nina. Ženski se spoznavata na tej zračni poti tudi preko daril in iger, ki si jih izmišljata druga za drugo. Nekega večera se sestaneta na kopnem. Romantika vas bo brez besed zapeljala naravnost v leztopijo.

Iva gets a job as a conductor on the cable car in the mountains, mainly because she fits the uniform shoved at her by her boss. As she passes Nina, the conductor of the other cable car, they get to know each other through games and gifts as they ferry the locals from side to side. The playful flirtation between them evolves as the two concoct ever more resourceful ways to spend time together.

SREDA, 11. 12. ————— 21.00

Nov dan

(Zhen xin de yi tian/Fish Memories), Tajvan, 2023, 116', ap, svp

Režija: Hung-i Chen

Glavne vloge: Frederick Ming Zhong Lee, Shuo-Han Wang,

Hung Chien, Oscar Chiu

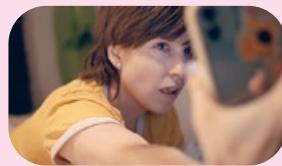
Produkcija: Swallow Wings Films, Red Society Films

Moška iz različnih generacij, med katerima je 30-letna razlika, bi bila lahko oče in sin, brata, prijatelja, ljubimca ali sovražnika. Srečata se v vzporednih vesoljih in se vpleteta v življenji drug drugega ... Absurdni in razvratni dnevi se po strelu iz pištole popolnoma spremenijo. Fantastičen spopad med preteklostjo in prihodnostjo postane zelo verjeten. Vse, kar gre lahko narobe, bo tudi šlo narobe.

Two men from different generations with a 30-year age difference might be father and son, brothers, friends, lovers, or enemies. They meet in parallel universes and get involved in each other's lives... Such absurd and debauched days change completely after a gunshot. The battle between the past and future might inevitably happen. Anything that can go wrong will go wrong.

odnosa in zahtev ljudi, s katerimi se zaplete. Na koncu se obrne na prijatelje, pri katerih najde podporo in drugačen način zadovoljevanja svojih potreb.

After a frustrating day at work, a genderqueer guy looks for a relief on Grindr but struggles with the awkwardness required to take sexy photos, not to mention the attitudes and demands of the people they match with. In the end, they turn to their friends for support and find a different way to fulfill their needs.

ČETRTEK, 12. 12. ————— **17.00**

Asog

Kanada/Filipini/ZDA, 2023, 104', ap, svp

Scenarij: Seán Devlin, Rey Aclao, Arnel Pablo

Režija: Seán Devlin

Glavne vloge: Rey Aclao, Arnel Pablo

Produkcija: Beb Bingo Entertainment

Ta duhovita kombinacija filma o potovanju in dokumentarne drame, ki se dogaja po uničujočem tajfunu, je biser trans filmografije. Spremljamo Rey, nebinarno_ega filipinsko_ega šolsko_ega učiteljico_a, na poti na drag tekmovanje. Med avanturo sreča Filipince, ki se spopadajo s posledicami podnebnih sprememb, vključno s prebivalci otoka Sicogon, ki jim je bila po tajfunu Haiyan ukradena zemlja. Film je prejel več kot deset mednarodnih nagrad!

Set in the wake of a destructive typhoon, this witty combination of road movie and docu-drama is a marvel of trans cinema. Asog follows Rey, a non-binary Filipino school teacher, on a road trip to compete in a drag pageant. Along the way they encounter Filipinos enduring the impacts of climate change, including residents of Sicogon Island whose land was stolen in the aftermath of Typhoon Haiyan.

ČETRTEK, 12. 12. ————— **19.00**

Zapiski o aktih

(Notes on Nudes), Em Solarova, ZDA, 2024, 7', ap

Kvirspolni junak po napornem dnevu v službi išče sprostitvev na grindrju, vendar mu je nelagodno ob snemanju seksi slik, ki se od njega pričakujejo, še bolj pa zaradi

Baldiga – aktivirano srce

(Entsichertes Herz/Unlocked Heart), Nemčija, 2024, 91', ap, svp

Scenarij: Ringo Rösener

Režija: Markus Stein

Nastopajo: Juliette Brinkmann, Bernd Gaiser, Birgit

Baldiga, Timo Lewandovsky, Franziskus Claus,

Jannis Veihelmann

Produkcija: Hoferichter & Jacobs

Zahodni Berlin, 1979. Jürgen Baldiga, sin rudarja iz Essna, je pravkar prispel v mesto. Dela kot seksualni delavec in kuhar, piše pesmi in dnevnik. Ko leta 1984 izve, da je okužen z virusom hiv, odkrije fotografijo: postane kronist kvirovske subkulture Zahodnega Berlina. Ko je leta 1993 pri 34 letih umrl, je za seboj pustil na tisoče fotografij in štirideset dnevnikov – edinstveno umetniško zapuščino.

West Berlin, 1979. Jürgen Baldiga, son of a miner from Essen, has just arrived in the city. Working as a rent boy and cook, he writes poems and a diary. After learning that he has HIV in 1984, he discovers photography. Baldiga becomes a chronicler of the queer West Berlin subculture. When he died at the age of 34 in 1993, he left behind thousands of photographs and forty diaries – a unique artistic legacy.

ČETRTEK, 12. 12. ————— **21.00**

Vse bo dobro

(*Cong jin yihou/All Shall Be Well*), Hong Kong/Kitajska, 2024, 93', ap, svp

Scenarij in režija: Ray Yeung

Glavne vloge: Patra Au Ga Man, Maggie Li Lin Lin, Tai Bo, Hui So Ying

Produkcija: New Voice Film Productions Ltd

Angie (67) in Pat (68) sta lezbični par že več kot štiri desetletja. Pat je pred tridesetimi leti kupila stanovanje, v katerem živita. Par se je razkril pred svojima družinama, še posebej Angie je imela s Patino družino vedno zelo tesne in pristne odnose. Ko pa Pat nepričakovano umre, je njena družina vse manj naklonjena Angie in sčasoma jo začne obravnavati kot »vsiljivko«. Slednjič so edina Angiejina opora prijateljice iz lezbične družbe. Nagrada teddy v Berlinu in občinstva v San Franciscu!

Angie (67) and Pat (68) are a lesbian couple who have been together for over four decades. Pat bought an apartment thirty years ago where they have lived ever since. The couple is out to their respective families and Angie has always had a very close relationship with Pat's family. When Pat passes away unexpectedly, her family starts to lose their sympathy for Angie and treats her as an »intruder«.

PETEK, 13. 12. ————— **17.00**

Življenje ni tekma, a zmagujem

(*Life Is Not a Competition, But I'm Winning*), Nemčija, 2023, 79', ap, svp

Scenarij: Julia Fuhr Mann, Luisa Nöllke

Režija: Julia Fuhr Mann

Nastopajo: Amanda Reiter, Annet Negesa, Caitlin Fisher

Produkcija: Schuldenberg Films, University of Television and Film Munich, 3sat

Skupina kvir športnic_kov vstopi na olimpijski stadion v Atenah in se odpravi počastiti tiste, ki so bile_i izključene_i s stopničk za zmagovalce. Spoznajo Amando Reiter, trans* maratonsko tekačico, ki se mora boriti s predsodki športnih organizatorjev, in Annet Negesa, tekačico na 800 m, ki so jo mednarodne športne zveze

pozvale k hormonski operaciji. Skupaj ustvarjajo radikalno poetično utopijo, ki je daleč od togih spolnih pravil v tekmovalnem športu.

A collective of queer athletes enters the Olympic Stadium in Athens and sets out to honour those who were excluded from standing on the winners' podium. They meet Amanda Reiter, a trans marathon runner who has to struggle with the prejudices of sports organisers, and Annet Negesa, a 800m runner who was urged by the international sports federations to undergo hormone-altering surgery. Together they create a radical poetic utopia far from the rigid gender rules found in competitive sports.*

PETEK, 13. 12. ————— **18.45**

CIKEL ITALIJANSKIH KRATKIH FILMOV

Vse je samo v moji glavi

(*È solo nella mia testa / It's Just in My Head*), Marius Gabriel Stancu, Italija, 2020, 17', ap, svp

Andreas in Alessandro sta prijatelja že od otroštva.

Andreas je tih, nezaupljiv in brez seksualnih izkušenj, Alessandro pa je družaben, ima veliko prijateljev in punco. Poletje se bliža koncu, in preden gresta vsak svojo pot, se sklene Andreas prijatelju pisno izpovedati.

Andreas and Alessandro have been friends since childhood. Andreas is quiet, distrustful, and sexually inexperienced, while Alessandro is outgoing, has many friends and a girlfriend. As summer draws to a close, Andreas decides to let Alessandro know about his hidden feelings.

Življenje bi bilo lažje brez

(*La vita sarebbe più semplice senza / Pure*), Federico Mottica, Italija, 2022, 17', ap, svp

Andrea in Fabrizio sta že dolgo skupaj in v središču njunega razmerja se stalno prepletajo ljubezen, sovraštvo, poželjenje in ljubosumje. Nepričakovan gost bo postavil pod vprašaj njuno zvezo in čustva, na katerih temelji.

Andrea and Fabrizio have been together for a long time, and their relationship is constantly marked by love, hate, desire, and jealousy. An unexpected guest will shake their dynamics, calling into question the certainty of the feelings that bond them.

Letizia

Francesco Manzato, Italija, 2022, 18', ap, svp

Letizia, 16-letna boksarka, se bo kmalu preselila v Rim z mamo, ki po izgubi službe zdaj računa na finančno podporo staršev. Zaveda se, da se bo morala ločiti

od svoje edine prijateljice, prisili Letizio, da se globoko zamisli nad pomenom, ki ga je to prijateljstvo zavzelo v njenem življenju.

Letizia, a 16-year-old boxer, is about to move to Rome with her mother, who, after losing her job, now relies on her parents for financial support. Knowing that she will have to part ways with her only friend, Letizia is forced to reflect on the importance this friendship has come to hold in her life.

Obletnica

(L'anniversario / The Anniversary), Marius Gabriel Stancu, Italija, 2022, 17', ap, svp

Rosa bo nočoj praznovala obletnico razmerja z Robertom, in ko predtem preživlja popoldne z mlajšim bratom Angelom, omeni novico o fantu, ki so ga našli mrtvega na podeželju. Roberto se vrne prej iz službe in pogledi, ki si jih vsi trije izmenjujejo, postanejo vse bolj skrivnostni in napeti.

Waiting to celebrate the anniversary of her relationship with Roberto, Rosa spends the afternoon in the pool with her younger brother Angelo, and brings up a news story about a boy found dead in the countryside. Roberto arrives earlier than expected, and the glances between the three become enigmatic and tense.

J'ador

Simone Bozzelli, Italija, 2020, 16', ap, svp

Rim. V skupini mladih neofašistov 15-letnemu Claudio napisejo na čelo „J'ador“, češ da je nadišavljen kot baba. Pobudnik šale je karizmatični 18-letni vodja Lauro. Claudio se želi pridružiti njihovi večerji v društvu, a tja imajo vstop samo člani, ne pa „babe“. Claudio bo moral v enem popoldnevu spoznati, kakšen vonj mora imeti pravi moški.

Rome. In a group of young neo-fascists, 15-year-old Claudio has „J'ador“ written on his forehead because „he smells like a girl“. The person responsible is the 18-year-old group leader Lauro. Claudio wants to join them for dinner at their clubhouse, but only members of the group are allowed: „girls“ are not welcome. During one afternoon, Claudio will have to learn how to smell like a man.

● Po projekcijah bosta gosta selektor Cosimo Santoro in režiser Marius Stancu.

PETEK, 13. 12.

21.00

Kakšen občutek

(What a Feeling), Avstrija, 2024, 110', ap, svp

Scenarij in režija: Kat Rohrer

Glavne vloge: Caroline Peters, Proschat Madani, Anton Noori, Gohar Nurbachs, Nicole Ansari-Cox, Allegra Tinnfeld

Produkcija: Praherfilm, NGF Geyrhalterfilm

Marie Theres, uspešna zdravnica, je imela za 20. obletnico poroke posebne načrte. Ali se je moral njen mož Alexander prav tisti večer raziti z njo? Da, ker želi biti srečnejši, želi biti svoboden in si je ne želi več v svojem življenju. Po tako neprijetnem razpletu dogodkov Marie Theres naredi to, kar bi storila vsaka razumna ženska v njenem položaju: gre na pijačo, naleti na Bigi's queer bar in spozna Fa. Pristrčna in duhovita romantična komedija o dveh ženskah srednjih let, ki se ne pustita odriniti na stranski tir življenja.

Marie Theres, a successful doctor, had special plans for her 20th wedding anniversary. Did her husband Alexander really have to break up with her that evening? Yes, because he wants to be happier, he wants to be free, and he does not want her in his life anymore. As a result of this unpleasant turn of events, Marie Theres does what any sensible woman in her position would do: she goes for a drink, stumbles into Bigi's queer bar and meets Fa. A heartfelt and clever romantic comedy about two middle-aged women who refuse to be pushed to the sideline of life.

● Po projekciji pogovor z režiserko Kat Rohrer.

SOBOTA, 14. 12. ————— **17.00**

Ustroj strahu

(Code of Fear), Norveška/Nemčija, 2024, 83', ap, svp

Scenarij in režija: Appolain Siewe

Produkcija: New Docs

EinHeitFilm Produktion with the support of Brot für die Welt, Elledorado e. V., MBF/Ludwig The Rental, Hannchen-Mehrzweck-Stiftung, Foundation Between Bridges-Wolfgang Tillman, German Federal Foreign Office

Namen tega pomembnega dokumentarnega filma je opozoriti na diskriminacijo, ki jo trpijo homoseksualci v Kamerunu, kjer istospolna usmerjenost velja za kaznivo dejanje in se kaznuje z največ šestletno zaporno kaznijo. Leta 2013 so v Kamerunu umorili mladega gejevskega novinarja Erica Lembembeja. Filmski ustvarjalec Appolain Siewe se zaradi tega grozljivega umora v svoji domovini odpravi v Kamerun, da bi izvedel več o položaju LGBTQI+ oseb v tej državi. Kmalu ugotovi, da Lembembejev umor ni osamljen primer.

This essential documentary aims to highlight the discrimination suffered by gay people in Cameroon, where same-gender sexual orientation is considered a crime and is punishable by law, with a maximum sentence of six years in prison. In 2013, the young gay journalist Eric Lembembe was murdered in Cameroon. Shocked by this gruesome murder in his home country, filmmaker Appolain Siewe sets off for Cameroon to find out more about the situation of LGBTQI+ people there. He soon realizes that Lembembe's murder is no isolated case.

SOBOTA, 14. 12. ————— **19.00**

Lezbija

(Lesvia), Grčija, 2024, 77', ap, svp

Režija: Dzeli Hadzidimitriu

Produkcija: Dzeli Hadzidimitriu – Anemos Dimiurgias Productions, Rea Apostolidis, Juri Averof – Anemon Productions

Od sedemdesetih let prejšnjega stoletja lezbijke z vsega sveta privablja otok Lezbos, rojstni kraj starogrške pe-

snice Sapfo. Ko v lokalni vasi najdejo raj in ustanovijo lezbično skupnost, se med prebivalci otoka začnejo pojavljati napetosti, saj si oboji lastijo lezbično identiteto. Režiserka Tzeli Hadzidimitriou, tudi sama lezbijka in domačinka, prikaže več kot 40 let ljubezni, skupnosti, konfliktov in občutkov sprejetosti.

Since the 1970s, lesbians from around the world have been drawn to the island of Lesbos, the birthplace of the ancient Greek poet Sappho. When they find paradise in a local village and carve out their lesbian community, tensions simmer with the residents. With both groups claiming ownership of lesbian identity, filmmaker Tzeli Hadzidimitriou chronicles 40+ years of love, community, conflict, and what it means to feel accepted.

● Po projekciji pogovor z režiserko Dzeli Hadzidimitriou.

SOBOTA, 14. 12. ————— **21.00**

Demoni ob zori

(Los demonios del amanecer/Demons at Dawn),

Mehika, 2024, 136', ap, svp

Scenarij: Julián Hernández, Gustavo Hernández de Anda

Režija: Julián Hernández

Glavne vloge: Luis Vegas, Mauricio Rico,

Alejandra Campos

Produkcija: Indomable Cine, Mil Nubes-Cine

Ko se zaljubljenca spopadata z raznolikim, nenehno spreminjajočim se in sovražnim svetom, spoznata, da bosta, ko bo nočna tema izginila in bosta njuni telesi prepleteni ter duši sinhronizirani, videla, kako gredo vsi

demoni zore mimo. Film je erotično raziskovanje strasti, ljubezni in bolečine, stalnic tega znanega mehiškega režiserja, ljubljenca gejevskih festivalov.

As two lovers go against a diverse, ever-changing, hostile world, they'll learn that once the darkness of night is gone and through their intertwined bodies and their synchronized souls, they will have seen all those demons of dawn go by. The film is an erotic exploration of passion, love and pain.

NEDELJA, 15. 12. ————— **16.00**

CIKEL KRATKIH FILMOV I.

Ogenj ob jezeru

(*Le feu au lac/Fire at the Lake*), Pierre Menahem, Francija, 2022, 15', ap

Felix se vrne s pašnikov, kjer pazi krave, in najde svojo ostarelo mater nezavestno na postelji. Ves pretresen pobegne. Odpelje se nekaj kilometrov stran do hiše sredi doline, kjer živi mladenič, ki mu je pravkar pisal na aplikacijo za zmenke.

Felix comes down from the pastures where he's guarding his cows and finds his old mother lying unconscious on her bed. Shaken, he runs off. He drives a few miles in the valley to the house of a young man who just contacted him on a dating app.

Medeni tedni

(*Honeymoon*), Alkis Papastatopulos, Grčija/Francija/Ciper, 2023, 24', ap

Po travmatični izkušnji s policaji Fay za vedno zapušča Grčijo. Na avtobusno postajo jo spremi Sandra, da se poslovijo od nje. Ko potujeta z avtobusom čez državo, postaneta tarči transfobnega napada dveh sopotnikov, zaradi česar običita na cesti sredi ničesar.

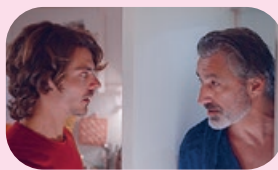

After a traumatising event involving the cops, Fay is leaving Greece for good. Sandra accompanies her to the bus station, taking this time as a chance to say goodbye. As they are travelling by bus across the country, a transphobic attack by two co-passengers leaves them stranded on a highway in the middle of nowhere.

Poljubi me

(*Embrasse-moi/Kiss Me*), Hristo Todorov, Francija, 2024, 12', ap

Mladi Alex in šarmantni petdesetletnik Philippe gresta na zmenek. To naj bi bil samo hiter priložnostni seks,

vendar se stvari nepričakovano obrnejo ...

A young guy, named Alex, and Philippe, a charming man in his fifties, have a date. It is supposed to be just a quick sex affair, but things will turn out unexpectedly....

Ob nedeljah

(*Os finais de Domingos/On Sundays*), Olavo Junior, Brazilija, 2023, 8', ap

Domingos, starejši moški šibkega zdravja, kot običajno sam preživlja svoje nedeljsko popoldne, dokler ga ne preseneti obisk stare ljubezni.

Domingos, an elderly man with fragile health, follows his solitary routine on a Sunday afternoon until he receives a visit from a love from the past.

Pietra

Cynthia Levitan, Španija, 2024, 15', ap

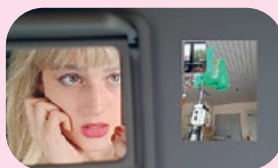

Pri sanjarjenju o malo verjetnih razmerjih je roža – nežna, a hkrati revolucionarna – dejanje ljubezni v zadušljivem objemu tipične portugalske soseske.

In daydreaming about unlikely relationships, the flower – as delicate as it is revolutionary – represents an act of love amidst the suffocation and embrace of a classic Portuguese neighborhood.

Razcepljene konice

(*Split Ends*), Hannah Koselj Marušič, Slovenija, 2024, 15', ap

Špela (26), ki je zaradi limfoma na kemoterapiji, in njena prijateljica Hannah (26) se kratkočasita v Špelinini študentski sobi. Skozi njun pogovor se gledalci

začnejo zavedati lastnih ranljivosti in negotovosti, tudi ko gre za najbolj vsakdanje zadeve, kot je zunanji videz.

Špela (26), who has undergone chemotherapy due to lymphatic cancer, and her friend Hannah (26) are casually socializing in Špela's college dormitory room. Through their conversation, we become aware of our own fragility and insecurities, even when it comes to the most mundane matters, such as visual appearance.

● Po filmu pogovor z režiserko Hannah Koselj Marušič.

NEDELJA, 15. 12. ————— **18.00**

Sebastian

VB/Finska/Belgija, 2024, 110', svp

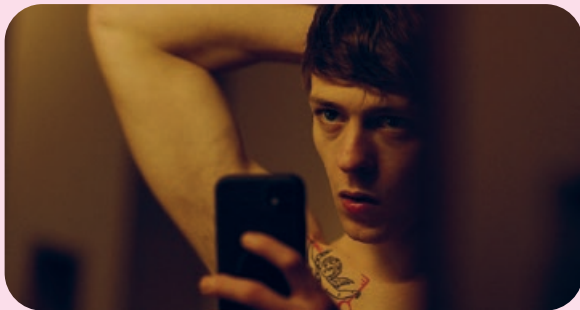
Scenarij in režija: Mikko Mäkelä

Glavne vloge: Ruairidh Mollica, Hiftu Quasem,

Jonathan Hyde

Produkcija: Finnish Impact Film Fund, Barry Crerar,

Bêtes Sauvages

Max, ambiciozen mlad pisatelj iz Londona, začne živeti dvojno življenje kot seksualni delavec v imenu raziskave za svoj literarni prvenec. Film je kompleksen portret mladega umetnika – v Maxovo zgodbo nas pritegne Mollicovo predano igranje, zaradi katerega z zanimanjem spremljamo vzpone in padce med njegovim iskanjem slave, preživljanjem bolečin zavrnitve in premagovanjem grožnje, da bodo odkrili, da je intimne odnose uporabil za javno objavo

Max, an aspiring young writer in London, begins living a double life as a sex worker in order to research his debut novel. Sebastian is a complex portrait of an artist as a young man. Drawn into Max's story by Mollica's passionate performance, the film follows the highs and lows of chasing fame, surviving the sting of rejection, and navigating the threat of being found out for using intimate hookups for public consumption.

NEDELJA, 15. 12. ————— **20.30**

Križišče

(Crossing), Gruzija/Turčija/Švedska/Danska/Francija, 2024, 105'

Scenarij in režija: Levan Akin

Glavne vloge: Mzia Arabuli, Lucas Kankava,

Deniz Dumanli

Produkcija: Finnish Impact Film Fund, Barry Crerar,

Bêtes Sauvages

Upokojena učiteljica Lia želi izpolniti obljubo in poslednjo željo umirajoče sestre – nameni se ugotoviti, kaj se je zgodilo z njeno izginulo transspolno nečakinjo Teklo. Po namigu soseda, da je Tekla morda zapustila rodno Gruzijo in odšla v Turčijo, se skupaj odpravita v Carigrad. Mesto ju očara s svojo lepoto in odprtostjo, a iskanje nekoga, ki ne želi biti najden, se izkaže za težje,

kot sta si predstavljala. Nam že znani režiser (*In potem sva zaplesala*) je prejel teddyja v Berlinu in več drugih nagrad!

Lia, a retired teacher, made a promise to find out what happened to her long lost transgender niece Tekla. When Lia learns from Achi, a neighbour, that Tekla might be living in Turkey, they set off together to find her. In Istanbul they discover a beautiful city full of connections and possibilities – but looking for someone who never intended to be found is harder than they thought.

● **Pred filmom razglasitev nagrade mednarodne žirije in po filmu še razglasitev nagrade publike!**

PONEDELJEK, 16. 12. ————— **17.00**

Buča na vroči strehi sveta

(Pumpkin on the Hot Roof of the World), Slovenija/Češka, 2019, 75', sp

Scenarij: Jeffrey Young

Režija: Nejc Saje, Jeffrey Young

Produkcija: Strup produkcija

Navdihujoč portret pesnika Tomaža Šalamuna, ki je živel za umetnost in skušal iskro ustvarjalnosti zanetiti tudi v drugih. Dokumentarec, posnet med letoma 2012 in 2016, preplete intervjuje, redke arhivske posnetke in pesnikova branja lastne poezije – ter odkrito spregovori o njegovi biseksualnosti. Dobitnik vesne za posebne dosežke na Festivalu slovenskega filma.

An inspiring portrait of the poet Tomaž Šalamun, who lived for art and tried to spark creativity in others. Filmed between 2012 and 2016, the documentary interweaves interviews, rare archival footage and the poet's own readings of his poetry. Winner of the Vesna Award for Special Achievement at the Slovenian Film Festival.

PONEDELJEK, 16. 12. ————— **19.00**

Obris dreves

(Le flou des arbres/The Blurring of Tree), Fanny Perreault, Kanada, 2024, 11', brez dialogov

Zapornici v varovanem gozdu na severu Quebeca opravljata težaško delo pogozdovanja. Soočeni z instrumentalizacijo in s pritlehnim nadzorom svojih teles uživata v svojem malem prostoru svobode, ki sta si ga uspeli ustvariti zaradi naklonjenosti ene od paznic.

Two incarcerated women in a secured forest of the North of Quebec are subjected to hard labour of reforestation. Confronted to their body's instrumentalisation and its underhand control, they enjoy a little area of freedom they managed to create thanks to a prison guard particularly empathetic towards them.

Nisem še vse, kar želim biti

(Jeste nejsem, kým chci být/I'm Not Everything I Want to Be), Češka/Slovaška/Avstrija, 2014, 90', ap, svp

Scenarij: Klára Tasovská, Alexander Kashcheev

Režija: Klára Tasovská

Produkcija: Lukáš Kokeš, Klára Tasovská, nutproductia Bratislavs, Mischief Films Wien

Libuše Jarcovjáčková dokumentira svoje življenje z analognimi fotografijami in dnevniškimi zapisi. Njena češkoslovaška domovina je po zattju praške pomladi leta 1968 v represivni fazi »normalizacije«. Mlada fotografinja išče otoke svobode v Pragi in svojo spolno identiteto; fotoaparati je njen stalni spremljevalec. Eden teh otokov je T-klub, zbirališče kvirovske scene. Jarcovjáčková intimno pripoveduje o svojem iskanju identitete, vsakodnevnih bojih, telesnosti, odnosih in čustvih.

Libuše Jarcovjáčková documents her life with analog photos and diary entries. Her Czechoslovakian homeland is in the repressive phase of »normalisation« after the suppression of the Prague Spring in

1968. The young photographer searches for islands of freedom in Prague as well as her sexual identity; her camera is her constant companion. One of these islands is the T-Club, a meeting place for the queer scene. Jarcovjáčková intimately relates her search for identity, everyday struggles, physicality, relationships, and emotions.

PONEDELJEK, 16. 12. ————— **21.00**

CIKEL KRATKIH FILMOV II.

Najkrajši dan, najdaljša noč

(Shortest Day, Longest Night), JP Habac, Filipini, 2024, 20', ap

Na najdaljšo noč leta 2018 gejevski umetnik srednjih let in zaklozetirani mlad uslužbenec drug drugemu nudita oporo, da se spopadeta s svojimi najglobljimi strahovi.

On the longest night of 2018, a middle-aged gay artist and a closeted young professional lean on each other for the courage to confront their deepest fears.

Glasbeni pouk

(Music Theory), Leon Ristov, ZDA, 2022, 5', ap

Med vsako uro glasbe se Mark in Boris zafrkavata v zadnji klopi. Nekega dne med poslušanjem Labodjega jezera Čajkovskega se skozi običajno najstniško zbadanje razkrije globlja resnica o njihnih medsebojnih čustvih.

Every Music Theory class, Mark and Boris playfully taunt each other in the back row. One day, during a listening session of Tchaikovsky's »Swan Lake,« the teenagers' customary teasing unveils a deeper truth about their feelings for one another.

Vsak mora kdaj ljubiti

(Everybody's Gotta Love Sometimes), Sein Lyan Tun, Francija/Mjanmar/Indonezija, 2023, 15', ap

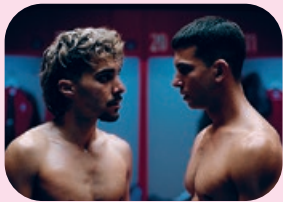
Po boleči življenjski izkušnji Phyo iz Burme išče ljubezen v Parizu in odkrije vznemirljivo svobodo plesa ob reki Seni.

Recovering from an abusive past, a Burmese guy named Phyo is looking for love in Paris. He discovers the excitement of a freedom to dance by the Seine river.

Kapetana

(Capitanes/Captains), Kevin Castellano, Edu Hirschfeld, Španija, 2024, 15', ap

Med dramatičnim in napetim polfinalom se kapetana nogometnih reprezentanc zapleteta v prepir, ki razrije skrivnost, zakopano v slačilnicah prve divizije: molk homoseksualnih igralcev.

During a hard-fought, tense cup semi-final, the two captains of a football team have an argument that ends up revealing a secret buried in the dressing rooms of the first division: the silence of homosexual footballers.

Beicon

Jose Montero, Španija, 2024, 12', ap

Ko Ander pelje svojega psa Beicona na sprehod, sreča nekdanjega partnerja Carlosa, ki ga čaka na stopnišču bloka, kjer sta skupaj živela pred travmatičnim koncem njunega razmerja. Carlos pod pretvezo, da je prišel iskat še zadnje stvari, izkoristi priložnost, da opozori na nerešeno vprašanje: skrbništvo za psa.

When Ander goes to take his dog Beicon for a walk, he runs into Carlos, his ex-partner, who has been waiting for him on the landing of the flat where they lived together before their traumatic breakup. Under the pretext of collecting his remaining belongings, Carlos takes the opportunity to address a pending issue: Beicon's custody.

Ime ji je bilo Gisberta

(Seu Nome Era Gisberta/Her Name Was Gisberta), Sérgio Galvão Roxo, Portugalska/Brazilija, 2023, 30', ap

Film prikazuje življenje in smrt Gisberte Salce, brazilske trans ženske, ki jo je umorilo štirinajst mladeničev v Portu (na

Portugalskem) leta 2006. Projekt je bil ustvarjen kot izobraževalno, družbeno intervencijsko in aktivistično orodje v boju proti transfobiji.

Her Name Was Gisberta is a portrayal of the life and death of Gisberta Salce, a Brazilian trans woman murdered by 14 young men in the city of Porto (Portugal) in 2006. This project was created as a tool for education, social intervention, and activism against transphobia.

OFF

PONEDELJEK, 2. 12. ————— 20.00

KINO ŠIŠKA

Édouard Louis, ali preobrazba

(Édouard Louis, ou la Transformation/The Many Lives of Édouard Louis), Francija, 2023, 72', ap, svp

Režija: François Caillat

Produkcija: Jacqueline Sigaar, Hortense Qitard & Christophe Gougeon

Eden najodmevnejših sodobnih pisateljev nas povabi na osebni sprehod po preteklosti, s katero se je soočil v svojih avtobiografskih romanih. Razred, kultura, spolnost, identiteta in izobrazba: Édouard Louis govori iz lastnih izkušenj. In govori o vsem, od razrednega boja, moškosti, sramu in identitete, do vprašanj o tem, kako govoriti, kako se smejati ter kako držati nož in vilice.

One of the most prominent contemporary writers invites us on a personal stroll through the past he has come to terms with in his autobiographical novels. Class, culture, sexuality, identity, and education: Édouard Louis speaks from experience. Along the way, he talks about everything from class struggle, masculinity, shame, and identity to questions about how to talk, smile, and hold your knife and fork.

SOBOTA, 7. 12. ————— 19.00

ŠKUC – KULTURNI CENTER Q (TIFFANY)

Clashing differences

Nemčija, 2013, 73', ap

Scenarij in režija: Merle Grimme

Glavne vloge: Thelma Buabeng, Jane Chirwa, Minh-Khai Phan-Thi, Rabea Lüthi, Şafak Şengül

Produkcija: A Little Film Production, Sperl Film + Fernsehproduktion, ZDF, ARTE, Hochschule für Fernsehen und Film München

House of Womxn (Hiša žensk) ima težave z raznolikostjo. Tako je bilo vsaj rečeno belim članicam upravnega odbora. Ker jim grozi odstranitev z Mednarodne ženske konference, so prisiljene ukrepati, zato upravni odbor najame Paulo – lezbijko z lastnim mišljenjem o privilegiranih, da bi zbrala popolno mešanico marginaliziranih, ki mora napisati manifest organizacije, ki bo vključeval vse identitete. *Clashing Differences* humorno in neposredno obravnava večplastne teme, kot so izkoriščanje delovne sile, rasizem in interseksionalnost.

House of Womxn has a diversity problem—or so the all-white board members have been told. Forced to take action by the threat of being removed from the International Women's Conference, the board hires Paula—a lesbian with her own closely held thoughts around privilege—to assemble the perfect mix of marginalized people to develop the organization's all-inclusive manifesto. Clashing Differences uses humor to take a frank look at nuanced, layered, and complex topics like labor exploitation, colorism, and intersectionality.

● Večer s festivalom Lezbična četrta.

NEDELJA, 8. 12. ————— **19.00**

ŠKUC – KULTURNI CENTER Q (TIFFANY)

Avant-drag - Radical Performers re-imagine Athens

Grčija, 2024, 93', ap

Scenarij: Fivos Dusos

Režija: Fil Jeropulos

Nastopajo: Kangela Tromokratisch, Er Libido,

Aurora Paola Morado, Parakatyancova,

SerGay Parakatyancov, McMorait, Cotsos, Lala Kolopi,

Veronique & Cruella Tromokratisch

Produkcija: Sebastian Strakowitz, Spiros Pacuras, Frenel

Deset atenskih dregic dekonstruirajo spol, nacionalizem, pripadnost in identiteto, hkrati pa se soočajo s policijskim nasiljem, transfobijo in rasizmom. Film *Avant-Drag!* je tako zabaven kot izzivalen, saj s prikazom intimnega življenja dregic, performerk iz tesno povezane skupine, spodbija družbene norme in spreminja dojemanje kulture LGBTQ+ ter dokazuje, da drugačnost še nikoli ni bila tako domača.

Avant-Drag! offers an exhilarating look at ten Athenian drag performers who deconstruct gender, nationalism, belonging, and identity while facing police brutality, transphobia, and racism. As entertaining as it is thought-provoking, *Avant-Drag!* challenges societal norms and reshapes perceptions about LGBTQ+ culture by capturing the intimate lives of a tightly knit group of drag performers, proving that being othered never felt so familiar.

● Z nami bo tudi gostja Aurora Paola Morado.

SREDA, 11. 12. ————— **17.00**

AGRFT, Aškerčeva 5

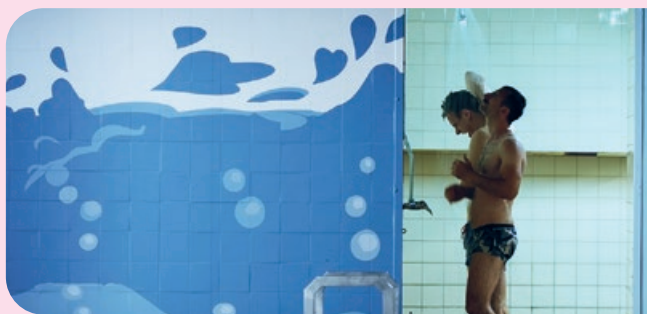
Topli film

Srbija, 2024, 92', ap

Scenarij in režija: Dragan Jovičević

Glavne vloge: Đorđe Mišina, Đorđe Galić

Produkcija: Pogon Produkcija, Merlinka festival, Greifer

Dva mlada igralca raziskujeta temo reprezentacije LGBT+ oseb skozi zgodovino jugoslovanske kinematografije in skozi družbene okoliščine, ki so povzročile različno obravnavo teh likov. Pogovarjata se s pionirji in strokovnjaki za jugoslovansko in srbsko filmografijo, ki razkrivajo bogato zgodovino balkanskega filmskega kvirovstva.

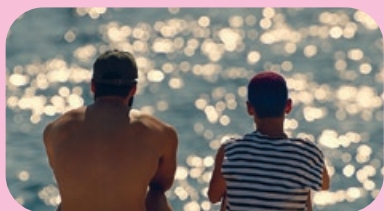
Two young actors are exploring the topic of representation of LGBT+ people through the history of Yugoslav cinema and social circumstances that have resulted in different treatment of these characters. They talk to pioneers and specialists on Yugoslav and Serbian cinema who unveil a rich history of Balkan cinematic queerness.

● Po projekciji pogovor z Nebojšo Jovanovićem.

VSE NAJBOLJŠE: 40 LET FESTIVALA LGBT FILMA

Slovensko organizirano gibanje za pravice LGBT+ oseb je eno najstarejših v Evropi. Začelo se je že v socialistični Jugoslaviji, v času brbotajočega zanosa subkulturnih in novih družbenih gibanj, ki so stare družbeno-kulturne parametre razgrajevala na politično potentne in kreativne načine. Leta 1984 se je v Ljubljani, v okviru Škuc-Foruma, dogodil prvi festival Magnus, ki velja danes za začetek prvega LGBT+ filmskega festivala v Evropi. Na enotedenskem dogodku so se zbrale_i gostje_e iz cele Jugoslavije in iz različnih držav vzhodno in zahodno od železne zavese, obiskovalke_ci pa so lahko med festivalom uživale_i v predavanjih, pogovorih, umetniških razstavah in dvanajstih filmih z LGBT+ vsebinami (vsi so bili iz Zahodne Evrope in ZDA). Čeravno je bila LGBT+ skupnost nenehno tarča napadov, tako v stari kot tudi v novi državi, je festival postal osrednji dogodek skupnosti in zaveznikov.

Letos, ko praznujemo že častitljivih 40 let, lahko rečemo, da se je LGBT+ filmska krajina razvila do nekoč nepredstavljenih razsežnosti, kar nakazuje tematska, estetska in geografska raznolikost 23 celovečernih in 22 kratkih filmov letošnje edicije festivala. Ker je leto praznovanja, festival začnemo s komedijo, natančneje grško meta-komedijo *Poletje s Karmen*. V zgodbi o ustvarjanju LGBT+ filmov

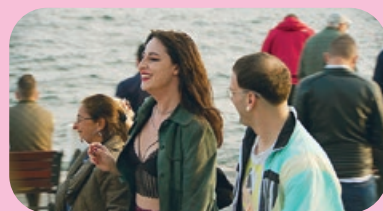

prijatelja Demosten in Nikitas nekega sončnega dne na gejevski plaži pri Atenah snujeta idejo za filmski scenarij, a fikcija se začne počasi mešati z resničnim življenjem prijateljev. Če premisa za koga ni dovolj prepričljiva, da pride na naš rojstni dan in postfilmsko zakusko, naj povemo, da je glavna zvezdnica komedije prisrčna psička po imenu Karmen.

Četudi so LGBT+ filmske reprezentacije nemalokrat tragične, kot je tragično življenje LGBT+ skupnosti marsikje po svetu, pa je letošnja rdeča nit festivala tudi kvirovsko veselje, smeh in novi začetki. Avstrijska romantična komedija *Kakšen občutek* prikazuje ženski v petdesetih in začetek njune malo verjetne romance: malomeščanska zdravnica Marie Theres ponovno odkriva strast po nedavni ločitvi, mizarka iranskih korenin Fa pa navigira tradicionalna kulturna pričakovanja na eni in svoje mnoge ljubimke na drugi strani, dokler naključje obeh žensk ne zbliža. V francoskem dokumentarcu *Ko pride pome smrt, naj bo vesela*, starejše lgbt osebe odprto razbijajo tabuje okoli seksualnosti, orgazmov, želje in ljubezni po sedemdesetem. Radost in tudi težave grajenja lezbične skupnosti, ki se je za kratek čas zdela že skorajda kot utopija, kaže grški dokumentarec *Lezbija* o zgodovini

preseljevanja žensk na grški otok Lezbos, o bogati lezbični kulturi na otoku in sobivanju z bolj tradicionalno lokalno skupnostjo. Korejski XX+XY o interspolni_nem najstnici_ku, ki navigira odraščanje in prve ljubezni, ne ubere poti izpostavljanja travme, ampak podpore in prijateljstva. Švedsko-gruzijska festivalska uspešnica *Križišče* nam že znanega

režiserja Levana Akina (pred leti smo vrteli njegov priljubljen film *In potem sva zaplesala*) prikazuje nena-vaden tandem upokojene učiteljice Lie in njenega mladega sosa, ki odpotujeta v Carigrad, da bi poiskala Lijino trans nečakinjo Teklo. Film je ganljivo topel prikaz medgeneracijskega sodelovanja in skrbstvenega dela LGBT+ skupnosti v okolju tujih mest. Gruzijško-nemški film *Gondola*

pa je tematsko in vizualno domiselna zgodba o dveh ženskah – voznicah starinske gondole – ki se vozita druga mimo druge vsak dan in se počasi zaljubljata. Film, ki so ga kritiki primerjali s unikatno francosko klasiko *Amélie* in filmi Wesa Andersona, je čisto poseben prispevek k LGBT+ filmografiji.

Letošnji festivalski fokus so azijske kinematografije, od koder v zadnjih letih prihaja vrsta inovativnih in družbeno-kritičnih LGBT+ filmov, ki še dolgo po ogledu pustijo svoj pečat. Eden takih je denimo filipinska neodvisna animacija *Izgnubljeni*,

ki je bila prva animirana zastopnica države za nagrado oskar za najboljši mednarodni celovečerec. Znanstvena fantastika, grozljivka, drama in gejevska romanca v enem, govori o Ericu, animatorju brez ust, ki se zbližuje s svojim sodelavcem. Ko ga nekega dne pokliče mama, naj gre obiskat svojega strica, ki se ne oglašja, se spet sreča s svojo staro travmo po zlorabi. Švicarsko-bolgarsko-indijska koprodukcija *Brezsravnice*, spremlja

emocionalno otrdelo *Nadiro*, ki je v delhijskem bordelu do smrti zabodla policijskega načelnika in se je bila zato prisiljena zateči v severnoindijsko skupnost seksualnih delavk. Tam spozna mlajšo Deviko, s katero se zbližata in se odločita ubežati patriarhalnemu nasilju in tradiciji. Tajvanski poetičen in vizualno doделan *Nov dan*, zgodba o uspešnem poslovnežu, ki se zaplete z mlajšim moškim in njegovim dekletom, je film o ujetosti, obžalovanju in spominu. Dokufikcija *Asog* pa deluje kot poučen *road trip* film po Filipinih, v katerem transspolna komedijantka s svojim_jo učencem_ko potuje po državi do velikega drag tekmovanja. Vmes spoznavata in se pogovarjata z ljudmi, ki so bili žrtve globalnega segregiranja, predvsem uničujočega tajfuna Yolanda, in korporativnega

pohlepa. V kitajskem *Vse bo dobro* spoznamo ljubeči par Angie in Pat, ki sta si delili dom več kot trideset let. Ko Pat nenadoma umre, Patina biološka družina, ki se je do tedaj zdela podporna, kljub željam svoje tete vzame stanovanje in vso tetino premoženje. Film skozi emocionalno nabito zgodbo, ki povzroča jezo in nejevero nad pohlepom pokojničininih sorodnikov, poda pragmatično sporočilo o nujnosti zakonske ureditve pravic LGBT+ partnerk_jev.

Med festivalom bo več filmov prikazovalo tudi največkrat skrite ali pa pozabljene podobe preteklih in sodobnih LGBT+ skupnosti. V filmu *Ustroj strahu* Appolain Siewe pokaže življenje LGBT+ skupnosti v državi, kjer je homoseksualnost kaznivo dejanje in strogo kaznovana, zgodbo pa poveže tudi z osebnimi izkušnjami: ker se je lotil filma o tabu tematiki, o kateri se ne govori, je njegov oče z njim prekinil vse stike. Kako je fotografija ujela zgodovino in spomine LGBT+ scen, bomo lahko videli v dveh filmih: *Baldiga*, filmu o nemškem fotografu zahodne berlinske kvirovske scene Jürgenu Baldigi; in češkem *Nisem še vse, kar želim biti*, o fotografinji Libuše Jarcovjáková, ki se je po praški pomladi 1968 skozi fotografijo in življenje poskušala znebiti spon represivnega režima. Slovenski prispevek k razumevanju kulturniške scene in LGBT+ identitet preteklosti pa je portret pesnika Tomaža Šalamuna, *Buča na vroči strehi sveta*.

Potem so tu še filmi, ki jih v tematskem in estetskem smislu najbolje opiše oznaka »festivalski«. Mehiški *Demoni ob zori*, je sodoben in intimen

portret dveh mladih ambicioznih moških, ki se po naključju srečata in zaljubita v Mexico Cityju. V filmu *Sebastian* pa Max, 25-letni pisatelj, za svojo umetnost postane seksualni delavec in srečanja z moškimi zapišuje v svoj nedokončani roman. V še

enem hitu tega leta, *Življenje ni tekma*,

a *zmagujem*, kvirovski atleti v precep vzamejo zgodovino in sodobne ovire za tekmovalke_ce, ki ne ustrezajo kalupu dveh spolov in so bile_i iz športa zato večkrat odrinjene_i.

V zadnjih 40 letih se je festival trudil, da bi vključeval vse bolj raznoliko skupnost, ki jo druži borba za svobodnejše življenje. V teh desetletjih smo imeli veliko imen, ki bi lahko bila sama po sebi predmet analize, saj kažejo, kako so se v desetletjih spreminjale definicije spolnosti, spolov in identitetnega aktivizma. Leta 2014 so se organizatorke_ji in selektorice_ji festivala odločili, da opustijo ime Festival gejevskega in lezbičnega filma, da bi vključili novo in spreminjajoče se občinstvo, identitete, politiko in bogato raznolikost tem in estetik sodobnega LGBT+ filma. Tako smo 40. leto dočakali kot Festival LGBT filma, verjetno pa to ne bo naše zadnje ime.

Obletnice so po navadi čas za refleksijo preteklosti in načrtovanje prihodnosti: ni vse rožnato – edicijo 2023 je zaznamoval zažig mavrične zastave, ki je visela nad Kinodvorom, kar je še enkrat potrdilo, da ugodna družbena klima in pozitiven odnos do manjšin nista nikoli dokončno izbornjena. Potem je tu še vprašanje »vulgarnega materializma« organizacije kulturnih dogodkov: festivalska ekipa prostovoljcev iz leta v leto poskuša ohranjanjati sidrišče LGBT+ skupnosti s skromnimi finančnimi sredstvi, ki niso vedno zagotovljena ... Kljub temu pa je tokratna obletnica festivala čas ponosnega praznovanja – festivalskega boja in obstoja, odpornosti in dolgoletnega veselja, predvsem pa dobrih filmov in skupnosti, ki je v zadnjih štirih desetletjih festival sooblikovala.

JASMINA ŠEPETAVC

PETRA HROVATIN, PREJEMNICA NAGRADE ZA NAJBOLJŠI SLOVENSKI KRATKI FILM **VMES**

Nekaj o tebi, torej, od kod si, kaj si počela v Ljubljani, v aktivizmu, dodaj poezijo, glasbo in seveda film.

S filmom sem se začela ukvarjati preko akcij aktivistično-gverilske skupine *Vstaja Lezbosov*. Film je bil odličen medij za dokumentiranje časa in prostora, v katerem sem našla svoj ustvarjalni in tudi aktivističen zapis. Prvi medij mojega izraza in pogleda na svet pa je seveda poezija, ki me spremlja skozi vsa

leta mojega ustvarjanja. Rekla bi, da so film, glasba in poezija, tri zelo globoko prepletajoče se zvrsti, ki se skoraj težko ločijo med sabo. Tako kot poezijo sem tudi glasbo odkrila že zelo zgodaj in me do dandanes ni zapustila. Obe mi omogočata, da se potopim v svoj intimni svet in hkrati dosem širši krog. In obe neizprosno zahtevata iskrenost do sebe in do sveta okoli tebe.

Kako je nastal ta film?

Film je nastal v času, ko sem se udeležila mednarodnega projekta Ralyo, na Slovaškem (project for

queer activists providing training in audio-visual literacy and digital storytelling). Organizirala ga je LGBTIQ+ organizacija Saplinq iz Košic na Slovaškem, s še devetimi organizacijami iz Evrope, med njimi tudi z Društvom Parada ponosa iz Slovenije. Za devet dni smo se zaprli v neko vasico sredi gozda pri Košicah in imeli res odlične men-

torje iz sveta filma in aktivizma. Nastalo je kar veliko kratkih filmov z zelo pestrimi osebnimi zgodbami LGBTIQ+ oseb.

Zakaj ne delaš več filmskih projektov, saj je to danes zelo poceni? Imaš kake načrte za prihodnost v zvezi s filmom? Ali pa ti je bližje glasba? Ali poezija?

Danes je možno zelo hitro posneti film ali video, vendar če se želiš

ukvarjati s filmom profesionalno oziroma bolj zahtevno, podrobneje, se stvari zakomplicirajo, saj oprema za snemanje filma, montaža, produkcija ... niso poceni. To seveda ni ovira, ampak izziv, kako z danimi možnostmi čim uspešneje ustvariti

svojo idejo oziroma podati svojo sporočilnost. Ne morem reči, kaj mi je bližje, glasba ali film, ali celo poezija – pri vsemu najdeš ritem, kompozicijo in neki smisel, ki ga želiš opredeliti na svoj način. Lansko leto sem se spoznala s formatom srednje metražnega filma, ko sem lahko sodelovala pri sokreiranju dokumentarnega filma *Zastavnice_ki*,

režiserja Miha Mohoriča, filmskega kolektiva Sagar. Planu za prihodnost seveda so. Za konec leta pripravljamo z glasbeno skupino Croon izid albuma; pa tudi pišem svojo tretjo pesniško zbirko in načrti za nove dokumentarne filme že tlijo.

BM

INTERVJU S KAT ROHRER, REŽISERKO FILMA KAKŠEN OBČUTEK

V nekem intervjuju ste omenili presenetljivo majhno vidnost kvirovstva v avstrijskih filmih in to ste želeli spremeniti.

Mislím, da ta problem ni značilen samo za Avstrijo. Vsa Evropa mora – v primerjavi z ZDA ali celo Združenim kraljestvom – še veliko nadoknaditi za boljše kvirovsko vidnost na platnu, tako v filmih kot na televiziji. Z leti se je stanje izboljšalo, a še vedno potrebujemo več kvirovskih likov v glavnih vlogah, ne le kot stranske like, ki nimajo zgodbe ali so le karikature. Zastopanost je pomembna za vse marginalizirane skupnosti, pa naj gre za kvire, osebe s priseljskim ozadjem ali druge barve kože. Ko se vidimo predstavljene na platnu, dobimo občutek, da smo del družbe, kar pomaga odpravljati ovire in predsodke.

Zakaj ste se odločili za komedijo, ki je še precej redek žanr v evropskih lezbičnih filmih?

Za komedijo sem se odločila, ker sem osebno utrujena od tega, da na platnu gledam trpljenje kvirov. Želela sem videti kvirovsko veselje. Želela sem povedati zgodbo, ki bo hkrati smešna in ganljiva, tako kot življenje, in želela sem si srečen konec. Tudi me_i si zasluži videti in doživeti srečne konce. Da, zelo pogosto se naše zgodbe začnejo z bolečino in naše poti so prepređene z več ovirami, tako osebnimi kot družbenimi, vendar živimo tudi ljubezen, smeh in veselje in tega moramo videti več.

Od kod ideja za film?

Na začetku sva s Proschat Madani, igralko, ki igra Fa, ustvarili ta lik. Najine ideje se sprva niso zares razvile v celovito zgodbo. Januarja 2020 sem bila na letalu, namenjena na počitnice. Ko sem zaprla oči, sta se mi nenadoma pojavila lik Marie Theres in celotna zgodba. Na dopustu sem napisala grob osnutek, nato

pa sem ga odložila, misleč, da bom nadaljevala, ko bom imela več časa. Nakar je marca 2020 izbruhnila pandemija in imela sem veliko časa. Takrat sem delala na neki drami, in ko me je producent poklical in vprašal, ali se želim lotiti te drame, sem rekla: „Nikakor ne!“ Bila sem preveč depresivna in zmedena zaradi zapiranja sveta med pandemijo, da bi lahko pisala še dramo. Tako sem začela pisati to komedijo.

Kako je potekal proces ustvarjanja filma – od ideje do končnega izdelka? Ali so drugi verjeli v lezbični feel-good film?

Od začetka pisanja scenarija do nastanka filma so minila približno štiri leta, kar v filmskem svetu ni tako veliko, vendar je bilo na tej poti kar nekaj ovir. Ker je moje prejšnje delo večinoma vključevalo depresivne dokumentarce, je marsikoga skrbelo, ali bom znala posneti komedijo. Bili so tudi pomisleki, ali bo film zaradi lezbične vsebine pritegnil dovolj gledalcev_k. Tako da je bilo treba kar nekaj prepričevanja.

Kako ste izbrali ekipo, igralce_ke itd.?

Ker sva s Proschat prijateljici že 25 let, vlogo Fa pa sem napisala zanjo, je bila sama že od samega začetka predana temu. Scenarij sem napisala tudi z mislijo na Caroline Peters, ki igra Marie Theres. Potem je bilo zame pomembno ugotoviti, ali imata Caroline in Proschat medsebojno kemijo, in na srečo sta jo imeli. Kar nekaj drugih igralk je mojih prijateljic in like sem pisala z mislijo nanje. Druge like, kot

so gospa Safir, Tom in Anna, smo poiskali s kastingom. Gohar Nurba-chsch, ki igra gospo Safir, ni poklicna igralka. V Avstriji ni bilo mogoče najti iranskih igralk v tej starostni skupini. Navezali smo stike z iransko skupnostjo in naredili kasting za žensko vlogo, vendar je bilo že od začetka jasno, da je Gohar prava oseba za vlogo Safir, ujeli sta se tudi s Proschat.

Ste vključili kaj pristne lezbične scene na Dunaju? Lezbični bar, v katerem se srečata protagonistki, je – če se ne motim – izmišljen?

Res sem proučevala sceno na Dunaju, vendar bar, kot je Pussy Cat v našem filmu, v resnici ne obstaja. Pravzaprav je na svetu ostalo zelo malo lezbičnih barov in mislim, da je to zelo žalostno, saj potrebujemo prostore, kjer se počutimo varne in kjer se lahko družimo. Naš bar je mešanica treh kvirovskih barov v New Yorku, ki jih obožujem, zato sem našim scenografom_kam pokazala slike in jih prosila, naj naredijo zmes vseh treh. Poskrbele_i smo tudi za to, da smo statistice_ke v baru izbrale_i iz naše skupnosti, da bi bilo vzdušje čim bolj pristno.

Kako je film *What a Feeling* vplival na lezbično/kvirovsko ozaveščenost v Avstriji?

Upam, da je. Iz naših projekcij in pogovorov z občinstvom vem, da je vplival na življenja posameznikov. Ljudje so mi povedali, da jim je film dal moč za razkritje svojim staršem, da jim je film pomagal preboleti zlomljeno srce ali da so se zaradi njega počutili videne. Ti odzivi mi pomenijo veliko. Upam, da smo pokazale_i, da so filmi z bolj raznolikimi liki lahko uspešni v kinu in da bo v Avstriji nastalo še več filmov, ki bodo prikazovali večjo raznolikost in zastopanost.

SUZANA TRATNIK

NEBOJŠA JOVANOVIĆ, GOST OB TOPLEM FILMU

Čeprav ste pred leti že bili gost našega festivala ob spomenu na Čapa, vas vseeno sprašujem o osnovnih podatkih, kaj delate, zanima me tudi, ali ste zaradi proučevanja LGBT motivike doživeli kakšno homofobijo, v službi ali v filmskih krogih.

Moje ime je Nebojša Jovanović, sem filmski teoretik in zgodovinar, posebej se zanimam za spol, seks in seksualnost v jugoslovanski kinematografiji – kar neizogibno vključuje kvirovske motive na platnu, pa tudi kvirovske izkušnje na drugi strani platna in okoli njega. Sem višji asistent na Oddelku za produkcijo Akademije scenskih umetnosti Univerze v Sarajevu. V teoretskih in akademskih krogih ni bilo posebnega odpora ali poskusov cenzure – ravno nasprotno, splošna naravnost je radovednost in presenečenje ob spoznanju, da v jugoslovanskem filmu najdemo kvirovske motive že od njegovih začetkov. Edini primer odpora sem zaznal pri Marku Bapcu, režiserju in montažerju iz Beograda, ki je režiral filmsko zgodbo *Srce* v omnibusu *Grad* iz leta 1963, v produkciji sarajevskega Sutjeska filma. *Srce* je res pomemben preobrat v reprezentaciji kvirovskih likov v jugoslovanskem filmu, saj prikazuje mladega, sodobnega kvira, ki se ne sramuje svoje spolnosti in na njej gradi svoj kljubovalni odnos do sveta in vladajočih konvencij. Imel sem priložnost govoriti z Babcem na to temo in on te interpretacije sploh ne zanika – mladenič je res kvir, ampak – in tu pride do preobrata – »vseeno je to bolezen«, je dejal režiser. To me je presenetilo, saj se film v nekakšni dilemi med strejt redom in kvirovskim uporom postavlja na stran slednjega. In ne samo to, Babac je trdil, da je s svojimi nasveti preprečil pojav eksplicitne omembe

homoseksualnosti v filmu *Ščurkožer (Bubašinter)* Milana Jelića. Režiser, čigar film iz leta 1963 je torej nekakšen kvirovski manifest jugoslovanske kinematografije, je potem šel v drugo skrajnost in začel cenzurirati homoseksualnost na filmu in jo nasploh patologizirati.

Kdaj se v jugoslovanskem filmu sploh pojavijo homoerotični elementi? Morda celo že pred drugo vojno?

Filmske produkcije v jugoslovanski državi pred socializmom nisem raziskoval, kasneje pa me je posebej pritegnilo prvih petnajst let, torej obdobje pred vzponom »novega jugoslovanskega filma«. Preprosto povedano, pozna 40. in nato 50. leta so bila slabo raziskana in dokaj neljuba, na neki način celo zaničevana, zreducirana na kinematografijo kot služabnico ideologije, medtem ko so šestdeseta leta – z vsemi našimi hladniki, makavejevi, pavlovići, papići, klobčiči ... – slavili kot osvoboditev jugoslovanske kinematografije izpod ideološke represije. Del tega oboževanja »novega jugoslovanskega filma« je bila tudi trditev, da so se kvirovski motivi šele v tistih letih začeli pojavljati na filmskih platnih, kar je popoln nesmisel. Genealogija teh motivov sega v leto 1948, že od tretjega filma, posnetega v socialistični Jugoslaviji: *Život je naš* v režiji Gustava Gavrina.

Ali je socializem te teme cenzuriral? Fascinantno je, da so uvozili Čapa, čeprav so zagotovo vedeli, da je gej ...

Izraz cenzura se kot pojav pri opisovanju jugoslovanske kinematografije uporablja preveč zlahka. Hollywood, na primer, je imel veliko bolj očiščen, nedvoumen mehanizem za cenzuriranje homoseksualnosti – pa ne samo homoseksualnosti – v obliki razvpitega Haysovega zakona. Vprašanje obravnave homoseksualnosti v jugoslovanskem socializmu je veliko bolj kompleksno, kinematografija je le en del, foucaultovsko rečeno, dispozicije spolnosti v jugoslovanskem socializmu – tu so še pravo, psihologija, medicina ... Za ta intervju menim, da je dovolj reči, da je socialistična Jugoslavija sodelovala pri seksualni modernosti – vsa glavna stališča o homoseksualnosti so bila bolj ali manj enaka tistim, ki so obstajala na Zahodu. V tem smislu res ni presenečenje, da je bil Čap povabljen v socialistično Jugoslavijo, kot ni presenečenje, da je on na to tudi pristal.

V Sloveniji lahko vidimo linijo režiserjev, ki so se med seboj poznali kot Čap, Duletič, Hladnik – ali je bilo kaj podobnega drugje v Jugoslaviji?

Zunaj Slovenije resne kvirovske raziskave biografij režiserjev šele prihajajo. V Beogradu bi lahko vzpostavili povezavo med Milanom Jelićem in Ljubišo Kozomaro, ki je v tandemu z Goranom Mihićem napisal scenarije za nekatere najbolj udarne naslove novega jugoslovanskega filma: *Ko bom mrtev in bel*, *Bujenje podgan*, *Topla leta*, *Vrane*. Ne vem pa, če se je kdo razkril, kot se je Duletič. Drugi filmski centri Jugoslavije so s kvirovske perspektive, kolikor vem, še neraziskani.

Topli film ima eno veliko napako, namreč da ničesar ne izvemo o slovenskem in makedonskem filmu, če sploh ne omenjam Kosova,

kjer snemajo vedno več LGBT filmov. Kako to, da je bil film tako omejen?

Zanimivo bi bilo slišati, kaj o tem pravi scenarist in režiser filma Dragan Jovičević. Zdi se mi napačno pričakovati, da bo ta film neka jugoslovanska različica filma *The Celluloid Closet*. Da bi naredili kakovosten film v podrobnosti vsejugoslovanski perspektivi, bi moral projekt vključevati producente iz večine centrov jugoslovanske filmske industrije, kjer bi se raziskovalo. *Topli film* vidim kot nekakšno aktivistično reakcijo na nove izraze homofobije v Srbiji, kjer se je zdelo, da so bili v okviru družbene LGBT+ afirmacije narejeni pomembni koraki naprej, nato pa je prišlo do homofobičnega obrata – po enem koraku naprej, trije koraki nazaj. *Topli film* je taktičen odgovor srbskim desničarskim homofobom: medtem ko oni trdijo, da je homoseksualnost neka nova iznajdba, uvožena z Zahoda, film pokaže, da ni tako: homoseksualnost med Srbi je vedno obstajala. Dragan se je odločil to dokazati s filmi, ki so bili večinoma posneti v Srbiji, v času Jugoslavije in po njej. Okvir jugoslovanske kinematografije je bil ilustriran s filmom *Vrata ostajajo odprta* Františka Čapa (to je bil moj prispevek k *Toplemu filmu*), a ne podrobneje raziskan. Žal se bojim, da bomo na dokumentarni film o homoseksualnosti v jugoslovanski kinematografiji še dolgo čakali.

BRANE MOZETIČ

INTERVJU Z AURORO, NAŠO GOSTJO IZ FILMA AVANT-DRAG

Zakaj si se odločil zapustiti rodno Albanijo in se preselil v Grčijo?

Rodil sem se v Tirani leta 1998. Ko sem bil star dve leti, sva se z mamo preselila v Grčijo, kjer je že nekaj let živel moj oče. Ob odhodu sem zapustil svoj prvi dom, svoje stare starše, svojo družino na splošno (tiste, ki se še niso izselili) in tudi vse možnosti, da bi se z njimi zblížal.

Si drag performer v Atenah. Kako je s tem v Grčiji, ki je precej konservativna družba?

V Atenah se ukvarjam z drag nastopi v klubih, na zabavah, v skvotih, na univerzitetnih prireditvah itd. Na vseh teh dogodkih so težave, katerih jedro pa je v tem, da grška družba še vedno ni zelo navajena na umetnost drag performansa. In ne gre samo za to, da naj bi se ljudje navadili. Večina je namreč tudi homofobna, transfobna, rasistična in sovražna, ne le do drag nastopov, ampak do kvirov na splošno.

Kako se identificiraš? Če prav razumem, delaš kot moški delavec na gradbišču, ukvarjaš pa se tudi z dragom. Ti to povzroča kakšne težave?

Na svoj spol (v vsakdanjem življenju, ko nisem v dragu) gledam kot na nekaj, kar me pravzaprav ne zanima. Lahko me definirajo, kakorkoli me želijo, dokler so spoštljivi. Ko sem v dragu, je moj spolni izraz res pomemben, ker je bistvena sestavina tega, kdo sem in kaj z drag umetnostjo odkrivam zase. Torej, če nisem v dragu, me lahko kličete kakorkoli, v dragu pa je moj zaimek »strogo« ona. Kar se tiče mojega vsakdanjega dela, so stvari bolj zapletene. Gradbeništvo je poklic, v katerem prevladujejo moški in v katerem je veliko konservativcev. Moji sodelavci sploh ne vedo za moje nastope ne za drag na splošno. In zaradi preživetvenega nagona sem odločen, da svoje umetnosti ali svojega spola ne delim z njimi.

Na našem festivalu predvajamo tudi kratki grški film o policijskem nadlegovanju transspolnih žensk. Je to tudi tvoja realnost?

Transspolne osebe v Grčiji niso samo pogosta tarča policije, tudi navadni državljani ke jih zmerjajo, žalijo, nadlegujejo, pretepaajo, celo posiljujejo in ubijajo. Tako ravnaajo z vsemi, o katerih mislijo, da niso normalni za njihovo »popolno« družbo. Kot osebo, ki se ne prilagaja pravilom te družbe, so me zaradi mojega spolnega izražanja ali draga velikokrat žalili. Čeprav je zame to samo moja umetnost/delo, transspolne osebe pa živijo pod tem pritiskom vsak dan.

Kako je prišlo do tvojega sodelovanja pri filmu, ki ga predvajamo?

Film govori o politični drag umetnosti v Atenah in Grčiji na splošno. Mislim, da smo se s producentsko ekipo dobro razumeli in se strinjali_e glede prikazovanja mojega draga. Dobro smo združili_e svoje zamisli in estetiko za tak filmski rezultat. Ne nazadnje je film prejel že nekaj nagrad, tudi na festivalu dokumentarnega filma v Solunu.

Z REŽISERKO FILMA LEZBIJA

O dokumentarnem filmu *Lezbija* spregovori režiserka Dzeli Hadzidimitriu, domačinka z otoka Lezbos, ki je odrasčala z vzhajajočo kulturo Sapfinih lezbijk: *moj najljubši posnetek iz filma je zadnji – posnetek dlani, ki pestuje morskovo travo in ta posnetek sem jaz.*

Dzeli pove, da je Eresos (na otoku Lezbos) kraj, kamor se najraje vrača: *Pogrešam ga, ko nisem tam in komaj čakam, da se spomladi vrnem. To je moj dom, kjer srečujem prijatelje in spoznavam nove, kjer se počutim varno, kjer govorimo v istem jeziku, četudi prihajamo z različnih koncev sveta.*

V *Lezbiji* osebno in dokumentarno portretira prihod lezbijk, ki so sledile Sapfo in svoje zatočišče našle v tej oddaljeni grški vasici. Z leti sta popularnost in lezbični turizem na otoku naraščala ter ob tem burila duhove domačinov. Lezbištvo je

navsezadnje rešilo vasico Eresos in ji vlilo novo življenje.

Režiserka pravi, da tako ljudje, kot tudi filmi v njenih spominih ostajajo zaradi posebnega razpoloženja in občutij: *Srečo imam, da so me v življenju navdihnili izjemni ljudje, čeprav se težko oklenem ikoničnih figur. Ob njih za kratek čas oživim – morda zato, ker se v njihovih besedah, dejanjih ali načinu življenja prepoznam. Kot da bi mi ponujali odgovore na moja tiha vprašanja, strahove in upe. Potem pa sčasoma zdrsnejo v ozadje, kot stari prijatelji, za katere veš, da obstajajo, a njihovih imen ne moreš več priklicati. Eno ime pa vedno ostane – Sapfo.*

V filmu *Lezbija* se tako kot v poeziji Sapfo vpletajo pripovedi o Eresosu, prostoru, kjer so iskalke svobode in intimnosti našle svoje novo pribežališče.

ŠPELA SETNIČAR

MARIUS STANCU, ITALIJANSKI REŽISER KRATKIH FILMOV

Kako ste izbrali zgodbi svojih dveh kratkih filmov?

Vse je samo v moji glavi je navdahnjena z mojo osebno zgodbo, vsebuje nekaj slik iz mojega življenja. Ne v celoti, vendar nekaj plati, ki zadevajo mojo izkušnjo. To je bil moj prvi kratki film, in z njim sem bil zadovoljen, zdel se mi je zelo občutljiv, našel sem tudi stik z občinstvom, več ljudi mi je celo pisalo in bil je zelo uspešen. *Obletnica* se je porodila kasneje. Navdih sem našel v zgodbi Raymonda Carverja, *Toliko vode tako blizu doma*. Zgodba govori o paru in sprva ni jasno, zakaj imata medsebojne konflikte. Potem pa je ženska odkrila, da je šel njen mož na ribolov in blizu jezera našel truplo moškega. Ob tem sem dobil idejo, da zgodbo preoblikujem z LGBT elementi.

Izzivi, s katerimi se soočajo liki, razkritje in skrite ljubezni, so ponavljajoče se teme vaših kratkih filmov. Kakšni so razlogi za to izbiro?

Tema skrite ljubezni je moj »skriti fetiš«, ker okoli sebe vidim svoje

prijatelje, starše in vse tiste, ki imajo vedno nekaj v sebi in nikoli ne uspejo raziskati svoje čutne, psihične plati. To pomeni, da ima vsak od nas globoko v sebi nekaj, česar nikoli ne uspe predelati: strah nas je in počutimo se negotove. Zato bi najprej rad delal na sebi, da bi lahko raziskal to čustveno plat, ki jo hranim v sebi, pa tudi da bi ljudem pokazal, da v vsakem primeru, tudi če jo poskušaš skriti, pride kdaj na dan, ne da bi se tega zavedal. Recimo, da je osnova teh skritih občutkov prav to notranje raziskovanje ljudi, ki se nekako ne znajo izraziti.

Kako mislite, da lahko vaši kratki filmi vplivajo na prepoznavnost LGBT oseb v Italiji?

Prvi film je bil zelo simpatičen, saj na koncu govori o sprejemanju junakovega strejta prijatelja in je imel zelo pozitivne odzive italijanskega občinstva. *Obletnico* so vzeli nekoliko s ščepcem soli, morda zato, ker so se počutili ogrožene ali pa so čutili nekakšno povezavo z likom Roberta, ki živi dvojno

življenje. Ne vem, zdelo se mi je, da je v *Obletnici* občinstvo začutilo malo strahu.

Kakšne so bile razlike v odzivu občinstva med prvim in drugim filmom?

Nekaj razlik je bilo, čeprav je bil drugi prodan istim distributerjem. Ni bil prodan na Amazonu kot prvi, vendar pa je bil uspešnejši na mednarodnih festivalih, z dvojno svetovno premiero, na filmskih festivalih v Talinu in v Torinu. Morda je imel več težav, ker je bil malo bolj političen – zagotovo ni imel nežne tematike odraščanja in ni bil tako »komercialno« uspešen kot prvi, o zaljubljenem fantu, skriti ljubezni itd.

Vaš zadnji film, *Erion*, je že zaključen. O čem govori?

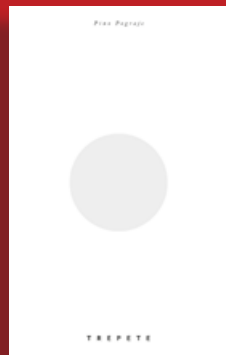
Film se vrača v mojo adolescenco. Do sedemnajstega leta sem živel deset kilometrov izven Bukarešte, nato pa sem se preselil v prestolnico. *Erion* črpa navdih iz romske skupnosti, ki me je tedaj obkrožala, in govori o dogovorjeni poroki.

CLARA LHULLIER

Éric Jourdan
Strašna angela

Pino Pograjc
Trepete

Veronika Razpotnik
Sršena pičim nazaj

Constance Debré
Play boy

V spomin na
Bogdana Lešnika (1952-2024),
pionirja LGBT gibanja
in prvega snovalca
festivala LGBT filma

**SODELOVANJE
SE NADALJUJE!**

HVALA VAMA, SANGHYUN
YIM, ZA OSEBNO DONACIJO,
IN BYOUNG YOONG KANG,
PROFESOR KOREJŠČINE
NA FF, ZA ŠTEVILEN OBISK

PROMOCIJA LGBT BRANJA

Slovenska LGBT literatura dosega izjemne uspehe, tako doma kot na tujem. Nedvomno tudi z vašo pomočjo in bralsko zvestobo. Tudi zato bomo z akcijo Promocija LGBT branja nadaljevali. Obiskovalke_ ci bodo na nekaterih filmskih projekcijah prejele_ i tudi knjigo. Seveda pa se bodo knjige zbirk Lambda in Vizibilija prodajale v preddverju Kinoteke ves čas festivala.

DOROTHY ALLISSON

Med njimi bo vsekakor roman *Pankrtka iz Karoline*, nedavno umrle pisateljice Dorothy Allison, ki je izšel v zbirki Lambda leta 2010, v prevodu Suzane Tratnik.

Ameriška pisateljica Dorothy Allison (1949-2024) se je v uvodu h kratkoprozni zbirki *Trash* (1998) opisala kot »škilasta lezbijka iz delavskega razreda, odvisna od nasilja, jezika in upanja, ki se je odločila za življenje«. Da je bilo soočanje z demoni in s krivicami iz preteklosti še kako pomembno tudi za njeno pisateljsko pot, priča odmevni roman *Pankrtka iz Karoline* (1992), avtobiografsko obarvana zgodba o osemletni deklici Bone, nezakonski hčeri štirinajstletne matere, ki odrašča v revni družini Boatwright iz ameriške bele sodrge v Južni Karolini v zgodnjih petdesetih letih. Če moški v tej družini radi popivajo, se pretepajo in streljajo, pa se ženske poročajo mlade, pogosto rojevajo in se prehitro starajo. Po materini drugi poroki Bone postane žrtev očimovega nasilja in spolne zlorabe, s čimer se dolga leta spoprijema sama, tudi tako, da sanjari o petju gospela in božji odrešitvi, prebira knjige in si izmišljuje grozljive zgodbe.. Po romanu je leta 1996 nastal film v režiji Anjelice Huston. Dorothy Allison je obravnavala vprašanja nasilja in zlorabe otrok ter feminizma, lezbičnosti, razrednega boja in bila je pomosna južnja. Je avtorica nagrajenih romanov

Pankrtka iz Karoline in Cavedweller ter del Two or Three Things I know for Sure, Trash, Skin in pesniške zbirke. Za svoje delo je prejela več literarnih nagrad, vključno z Lambda Literary Award, ki jo je dobila večkrat. Allison je več kot 30 let živela s partnerko Alix Layman (umrla 2023), s katero sta imeli sina Wolfa Michaela. Umrla je 5. novembra 2024 v Guernevillu v Kaliforniji.

ODLOMEK IZ ROMANA PANKRTKA IZ KAROLINE:

Ime mi je Ruth po moji teti Ruth in Anne po moji mami. Vzdevek Bone sem dobila kmalu potem, ko me je mama prinesla domov iz bolnišnice in je stric Earle oznanil, da »nisem večja od kosti članka na prstu«, Dede, najmlajša deklica tete Ruth, pa je potegnila odejo z mene, da bi videla »kost«. Sreča je, da se ne imenujem Mattie Raylene, kakor si je želela babica. Toda mama je vedno obljubljala, da bo svojo prvo hčer poimenovala po svoji najstarejši sestri, in teta Ruth je menila, da bi mamin otrok naravno moral nositi ime matere, če so že bili tako blizu tega, da jo izgubijo.

Vse, razen imena, so naredili tako rekoč narobe. Ne teta Ruth ne babica nista znali ravno čitljivo pisati in nista se ubadali s tem, da bi se

zmenili, kako črkovati ime Anne, ki je tako v dokumentih ostalo zapisano na tri različne načine – Ann, Anne in Anna. Kar se tiče očetovega imena, ga babica ni hotela izgovoriti, odkar ga je zaradi zapletanja z njeno hčerjo nagnala iz mesta, Anne Ruth pa tako in tako ni bila nikoli gotova o njegovem priimku. Hoteli sta se jih znebiti tako, da bi samo nekaj načechkali, a četudi bolnišnici ni bilo mar, kako se črkuje otrokovo srednje ime, so odločno zahtevali očetov priimek. Tako je babica povedala enega in Ruth drugega in uradnik je znorel in tako sem postala to – pankrtka s potrdilom zvezne države Južne Karoline.

Mama je vedno govorila, da se to ne bi bilo nikoli zgodilo, če bi bila budna. »Nenazadnje,« je rekla moji teti Almi, »te ne vprašajo po poročnem listu, preden te položijo na mizo.« Bila je prepričana, da bi jih znala preslepizi, *rekoč*, da je tako trdno poročena, da je nihče nikoli ne bi zasliševal.

»Le če sama zbudiš njihovo pozornost, bodo to hoteli zapisati.«

Babica je rekla, da to sploh ni pomembno. Komu mar, kaj so zapisali? Mar ljudje berejo sodne zapise? Te mar prosijo, da jim pokaži rojstni list, preden se usedejo na tvojo verando? Vsi, ki so kaj šteli, so vedeli, za vse druge pa ji je bilo figo mar. Mamo je dražila s prekletim butastim papirjem z rdečim žigom spodaj.

»Kaj pa je bilo to? A si hotela to reč dati v okvir? Si hotela kaj na svojem zidu, dokazilo, da si naredila prav?« Babica je znala biti zlobna, kadar je šlo za njen ponos. »Otrok je zadostno dokazilo. Na njem ni nobenega žiga, ki bi ga lahko kdo videl.«

Če babici ni bilo mar, je bilo mami. Mama je sovražila, če so jo zmerjali s sodrgo, sovražila je spomin na sleherni dan, ki ga je preživela pripognjena nad nasadi lešnikov in jagod drugih ljudi, medtem ko so oni stali visoko in jo gledali, kot da bi bila kamen na

zemlji. Žig na tistem rojstnem listu jo je žgal enako kot ta, o katerem je vedela, da so ji ga poskušali vtisniti. *Ničvredna, lena, nesposobna*. Roke si je obdelala v klešče, hrbet v obliko lopate, usta v ukrivljen in neroden smehljaj – vse za to, da bi zanimala ime, ki ji ga je hotelo nadeti okrožje Greenville. Tedaj je to zanje storil milo govoreči črnooki moški – zaznamoval je njo in njene. Lahko je naredila samo to, da se je osem dni po mojem rojstvu postavila na noge ter se stisnjenih ustnic in otekljih oči vrnila k strežbi pri mizah.

/.../

Mama je čakala eno leto. Štiri dni pred mojim prvim rojstnim dnevom in mesec po svojem šestnajstem me je zavila v odejo in vzela na sodišče. Uradnik je bil vljuden, a naveličan. Morala je izpolniti obrazec in plačati dva dolarja pristojbine. Obrazec je izpolnila z lepo šolsko pisavo. V šolo ni hodila že tri leta, vendar je pisala pisma za vse v družini in bila je ponosna na svojo ljubko, nekoliko poševno pisavo.

»Kaj se je zgodilo s prejšnjim?« je vprašal uradnik.

Mama ni dvignila pogleda od moje glave na svoji roki. »Spodaj se je strgal.«

Uradnik jo je pobliže pogledal in potem površno pogledal mene. »A res?«

Šel je v zadnje prostore in dolgo ga ni bilo nazaj. Mama je tiho, a trmasto stala za pultom. Ko se je vrnil, ji je podal papir in stoje motril njen obraz.

Bil je isti, identičen prvemu. Na spodnjem delu je s prevelikimi tiskanimi črkami z rdečim črnilom pisalo: »NEZAKONSKA.«

Mama je zajela zrak kakor starka z vnetjem poprsnice in živo zardela od vratu do roba lasišča. »Takšnega nočem,« je bleknila.

»No, damica,« je dolgo in počasi zategnil. Za njim je lahko videla nekaj uradnic, ki so stale med vrati, skoraj tako pordelih obrazov kakor je bil njen, vendar so njihove oči žarele zaradi čisto drugega občutka. »Tako mora biti. Dejstva so bila

uveljavljena.« Besedo je vlekel še dlje in glasneje, tako da je obvisela med njima v zraku kakor neonski odsev mamine rdečice – *uveljavljena*.

Ženske med vrati so majale z glavami in se šobile. Ena je drugi spakljivo rekla: »Kakšni ljudje.«

Mama je zravnala hrbet, me zamotala bliže ob svojem vratu in se nenadoma namenila k izhodnim vratom. »Pozabili ste na svoje potrdilo,« je moški zaklical zanjo, vendar se ni ustavila. Njene dlani so tako trdo prijele moje telo, da sem izpustila visok, tanek stok. Mama me je samo držala in me pustila kričati.

MEDNARODNA

ŽIRIJA

INTERNATIONAL

JURY

Barbara Timm je goreča ljubiteljica kina in filmska navdušenka, ki se strastno zanima za kvirovsko-feministične teme in aktivizem. Sledeč svoji strasti, se je leta 2014 pridružila ekipi lezbičnega filmskega festivala »Freiburger Lesbenfilmtage« (Freiburg, Nemčija). Vse od takrat je aktivna programska selektorica in organizira spremljevalni program ter finance festivala. Pred dvema letoma je postala tudi članica usmerjevalnega odbora kina, kjer poteka »Freiburger Lesbenfilmtage«. Poleg prostovoljstva dela kot biologinja na področju vodenja raziskav.

Barbara Timm is a big cinema lover and film enthusiast with a strong interest in queer feminist topics and activism. Following her passion, she joined the festival team of "Freiburger Lesbenfilmtage" (Lesbian Film Festival Freiburg, Germany) in 2014. Ever since, she is active in film programming as well as organizing the supporting programme and finances of the festival. Two years ago, she also became a member of the steering committee of the cinema where the "Freiburger Lesbenfilmtage" takes place. In addition to volunteering, she works as a biologist in study management. Barbara particularly likes independent cinema, yet wishes for more LGBTIQ content and wonders why still so few films pass the Bechdel Test...*

Jani Kuštrin je diplomiral na Oddelku za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. Dela na področju bibliotekarstva, na katerem se ukvarja tudi s promocijo bralne in filmske kulture. Od leta 2018 sodeluje z nagrado Queer Lion Award, ki se podeljuje v sklopu Beneškega filmskega festivala.

Jani Kuštrin holds a degree in library and information science and book studies from the Faculty of Arts, University of Ljubljana. As a librarian, he is also involved in the promotion of reading and film culture. Since 2018, he has been a collaborator on the Queer Lion Award presented at the Venice Film Festival.

Cosimo Santoro je mednarodni distributer, producent, nekdanji filmski selektor in filmski kritik. Po sodelovanju z več filmskimi festivali je leta 2010 postal vodja nabave pri italijanskem distributerju Atlantide Entertainment. Leta 2013 je ustanovil mednarodno prodajno agencijo The Open Reel, ki promovira celovečerne, kratke in dokumentarne filme različnih zvrsti, s posebnim poudarkom na novih izrazih sodobnega in mladinskega filma.

Cosimo Santoro is an international distributor, producer, former festival programmer and film critic. In 2010, after collaborating with several film festivals, he became the head of acquisition at the Italian distribution company Atlantide Entertainment. In 2013 he founded the international sales agency The Open Reel, promoting feature films, shorts and documentaries of various genres, but with a particular attention to the new expressions of contemporary and young cinema.

FESTIVAL SO PODPRLI:

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Mestna občina
Ljubljana

OBOŽUJEŠ FILME?

ODPOTUJ NA BERLINALE – mednarodni filmski festival v Berlinu!

KAKO?

- do 8. januarja 2025 pogledaj 10 evropskih filmov
- ustvari svoj profil na spletni strani EFC izziva
- vnesi dokazila o ogledu (fotografije vstopnice, posnetek zaslona)
 - zberi točke
- odpotuj na festival in se sprehodi po rdeči preprogi

ogled filmov na
Festivalu LGBT Filma
ti prinese
+40 točk!

Več o pravilih in pogojih sodelovanja:
europeanfilmchallenge.eu/si

EuropeanFilmChallenge_si

Projekt podpira Ustvarjalna Evropa.

Co-funded by the
Creative Europe & MEDIA Programme
of the European Union

